ROZSUDEK TRIBUNÁLU (druhého senátu)

25. října 2011 *

Ve věci T-348/08,

Aragonesas Industrias y Energía, SAU, se sídlem v Barceloně (Španělsko), zastoupená I. S. Forresterem, QC, a K. Struckmannem, P. Lindfeltem a J. Garcia-Nieto Estevou, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Biolanem, J. Bourkem a R. Sauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise K (2008) 2626 v konečném znění ze dne 11. června 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) v rozsahu, v němž se toto rozhodnutí týká

* Jednací jazyk: angličtina.

společnosti Aragonesas Industrias y Energía, a podpůrně návrh na zrušení nebo podstatné snížení pokuty uložené této společnosti v uvedeném rozhodnutí,

TRIBUNÁL (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. září 2010,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Žalobkyně, Aragonesas Industrias y Energía, SAU, je společností založenou podle španělského práva. Při založení v roce 1992 byla součástí chemické divize skupiny Uralita, do níž spadaly činnosti týkající se chlorečnanu sodného a kterou řídila společnost

Uralita, SA (dále jen „Uralita“). Do roku 1994 držela Uralita 100 % podíl v žalobkyni. V prosinci 1994 vytvořila Uralita holdingovou společnost nazvanou Energia e Industrias Aragonesas EIA, SA (dále jen „EIA“), do níž byly přesunuty veškeré chemické aktivity. Žalobkyně se tak stala 100 % dceřinou společností EIA. Uralita držela původně 98,84 % podíl ve společnosti EIA a poté, mezi 1. lednem 1995 a 31. prosincem 2000, se účast společnosti Uralita na kapitálu společnosti EIA pohybovala mezi 49,44 % a 50,71 %.

2 Chlorečnan sodný je silný oxidant získávaný elektrolýzou vodného roztoku v elektrolyzérech bez diafragmy. Chlorečnan sodný může být vyráběn v krystalické formě nebo jako roztok. Jeho hlavní využití je při výrobě oxidu chloričitého, využívaného v odvětví celulózy a papíru pro bělení buničiny. Ve značně menší míře se používá rovněž při čištění pitné vody, bělení textilu, v herbicidech a při rafinaci uranu [bod 2 odůvodnění rozhodnutí Komise K (2008) 2626 v konečném znění ze dne 11. června 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.695 – Chlorečnan sodný, dále jen „napadené rozhodnutí“].

3 Dne 28. března 2003 předložili zástupci společnosti EKA Chemicals AB (dále jen „EKA“) se sídlem ve Švédsku žádost o ochranu před pokutami nebo alespoň snížení jejich výše na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, dále jen „oznámení o spolupráci“), týkající se existence kartelové dohody v odvětví chlorečnanu sodného. EKA tuto žádost dne 31. března 2003 podložila listinnými důkazy a ústními prohlášeními svých zástupců (dále jen „prohlášení společnosti EKA z roku 2003“).

4 Dne 30. září 2003 přijala Komise Evropských společenství rozhodnutí, kterým společnosti EKA podmínečně prominula pokutu podle bodu 15 oznámení o spolupráci.

5 Dne 10. září 2004 zaslala Komise společnostem Finnish Chemicals Oy (dále jen „FC"), společnosti se sídlem ve Finsku, Arkema France SA, společnosti se sídlem ve Francii a označené v napadeném rozhodnutí pod firmou „Atochem" (dále jen „Arkema France"), a konečně žalobkyni žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).

6 Dne 24. září 2004 uskutečnila Komise slyšení L., zaměstnance společnosti Arkema France [dále jen „L. (Arkema France)"] (dále jen „prohlášení společnosti Arkema France").

7 Dne 18. října 2004 předložila Arkema France ve své odpovědi na žádost Komise o informace žádost o ochranu před pokutami nebo o snížení jejich výše na základě oznámení o spolupráci.

8 Dne 29. října 2004 předložila FC Komisi na schůzce v jejich prostorách žádost o snížení pokut na základě oznámení o spolupráci a ústně jí poskytla informace související s šetřením týkajícím se chlorečnanu sodného. FC potvrdila svoji žádost o snížení pokut dopisem ze dne 2. listopadu 2004 a současně předložila listinné důkazy týkající se její účasti na Komisí tvrzeném protiprávním jednání.

9 Dne 4. listopadu 2004 se konala schůzka mezi Komisí a zástupci společnosti EKA. Dne 11. listopadu 2004 předala EKA Komisi doplňující informace týkající se nedávného vývoje na trhu s chlorečnanem sodným.

10 Dne 3. a 9. prosince 2004 odpověděla žalobkyně na žádosti Komise o informace ze dne 10. září 2004.

11 Dne 6. července 2006 uskutečnila EKA nové ústní prohlášení určené Komisi, po kterém následovaly pohovory se dvěma jejími zaměstnanci, a to dne 19. a 20. července 2006. Dne 29. srpna 2006 uskutečnila EKA na schůzce v prostorách Komise nová ústní prohlášení (dále jen „prohlášení společnosti EKA z roku 2006“).

12 Mezi 13. listopadem 2006 a 11. dubnem 2008 zaslala Komise žádosti o informace podle čl. 18 odst. 2 nařízení č. 1/2003 několika společnostem, jmenovitě žalobkyni dne 13. listopadu 2006, 8. února 2007, 12. března 2007 a 11. dubna 2008.

13 Dne 27. července 2007 vypracovala Komise oznámení námitek, jehož adresáty byly zejména EKA, FC, Arkema France, žalobkyně a Uralita.

14 Žalobkyně ve stanovené lhůtě předala Komisi své vyjádření k oznámení námitek. Žalobkyně měla přístup do spisu Komise prostřednictvím DVD, které jí tato zaslala a které obsahovalo veřejné dokumenty, a dále k přepisu ústních prohlášení žadatelů směřujících k využití oznámení o spolupráci, která Komise zaznamenala v průběhu šetření.

15 Dne 20. listopadu 2007 využilo několik dotčených společností, mj. Uralita, ale nikoliv žalobkyně, svého práva být ústně vyslechnuty Komisí.

16 Dne 11. června 2008 přijala Komise napadené rozhodnutí, jež bylo žalobkyni oznámeno dne 16. června 2008.

17 V bodě 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise v podstatě uvádí, že se EKA, FC, Arkema France a žalobkyně účastnily schůzek a byly ve vzájemném kontaktu za účelem dělby trhů rozdělením objemů prodeje a stanovení cen chlorečnanu sodného na trhu v Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP"). Na tomto základě vypracovala Komise seznam 72 protisoutěžních kontaktů, které měly formu schůzek nebo telefonních hovorů (dále jen „72 protisoutěžních kontaktů"). Tento seznam tvoří přílohu I napadeného rozhodnutí. Mimoto přílohu II napadeného rozhodnutí tvoří seznam osob zmíněných v uvedeném rozhodnutí. Mezi těmito jmény figurují S. a W., zaměstnanci společnosti EKA [dále jen „S. (EKA)" a „W. (EKA)"], A. a S. [dále jen „S. (FC)"], zaměstnanci FC, L. (Arkema France) a A., zaměstnanec žalobkyně [dále jen „A. (Aragonesas)"]. Stále v bodě 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvádí, že uvedená protisoutěžní jednání probíhala od 21. září 1994 v případě společností EKA a FC, od 17. května 1995 v případě společnosti Arkema France a od 16. prosince 1996 v případě žalobkyně. Trvala až do 9. února 2000, přinejmenším v případě společností EKA, FC, Arkema France a žalobkyně.

18 V bodech 70 a 71 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise upřesnila, že dodržování rozhodnutí přijatých v rámci kartelové dohody bylo ověřováno především na dvoustranných schůzkách a během telefonních hovorů, v průběhu kterých si účastnice vyměňovaly obchodně citlivé informace o vyjednávání se zákazníky, především pak o prodaných objemech a účtovaných cenách. Doplnila, že účastnice kartelové

dohody uplatňovaly strategii stabilizace trhu s chlorečnanem sodným, jejímž konečným cílem bylo rozdělení prodávaných objemů produktu, koordinace politiky stanovování cen zákazníkům a potažmo optimalizace jejich marží.

19 Mimoto v bodech 73 až 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise popsala základní směry hlavních zásad a fungování kartelové dohody. V této souvislosti zmiňuje četné kontakty mezi hlavními producenty chlorečnanu sodného, jejichž hlavním cílem bylo jednání mezi nimi směřující k rozdělení objemů prodeje na relevantních zeměpisných trzích a stanovení cen, jichž bylo třeba dosáhnout ve smlouvách uzavřených se zákazníky. Podle Komise představuje výměna obchodně citlivých informací důležitý aspekt koluzního jednání, jelikož účastnice poté mohly předvídat chování svých konkurentů na trhu. Co se týče fungování kartelové dohody, Komise tvrdí, že producenti chlorečnanu sodného udržovali časté kontakty ve formě dvoustranných nebo mnohostranných schůzek a telefonních hovorů, avšak bez předem definovaného schématu. Upřesňuje nicméně, že na úrovni vyššího managementu probíhala jednání na mnohostranných schůzkách, často při příležitosti zasedání pracovní skupiny pro chlorečnan sodný Evropské rady chemického průmyslu (dále jen „CEFIC"). A konečně, co se týče harmonogramu jednání, podle Komise se kontakty mezi soutěžiteli obecně zintenzívnily na konci každého roku (mezi říjnem a prosincem), tedy v období, které odpovídalo každoročnímu vyjednávání smluv mezi producenty chlorečnanu sodného a jejich zákazníky na následující rok. Komise však uvádí, že v období, které je předmětem šetření, se tato vyjednávání často přenesla i do začátku dalšího roku, zejména do ledna a února.

20 Co se týče protiprávního jednání žalobkyně, z bodů 350 a 356 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že při posuzování její účasti na protiprávních dohodách Komise vycházela z žádostí o ochranu před pokutami nebo o jejich snížení a dále

ze soudobých dokumentů prokazujících podle Komise, že se žalobkyně střetávala s jinými účastnicemi kartelové dohody a konečně z přiznání žalobkyně ohledně její účasti na protiprávní schůzce konané při příležitosti oficiálního zasedání CEFIC dne 28. ledna 1998 v Bruselu (dále jen „protiprávní schůzka ze dne 28. ledna 1998“).

21 Co se týče konkrétně důkazů časově blízkých protiprávnímu jednání, Komise v bodech 349 a 350 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdí následující:

„349 Poznámky [S. (FC)] ve třech místech odkazují na telefonní hovor s žalobkyní. Nejprve dne 16. prosince 1996 [S. (FC)] v rozhovoru se [S. (EKA)] potvrdil, že se [FC] podřídí cenám domluveným pro Španělsko a Portugalsko, přičemž při této příležitosti zmínil diskuzi s [žalobkyní]: ‚[DŮVĚRNÉ] [1]‘ (zvýraznění bylo doplněno, viz bod 130 odůvodnění). Poznámka ‚[DŮVĚRNÉ]‘, ukazuje, že [S. (FC)] měl předtím s [žalobkyní] osobní rozhovor o cenách, zapadající do dohod mezi účastnicemi kartelové dohody. Poznámky [S. (FC)] dále zmiňují telefonní hovor se [S. (EKA)]: ‚[DŮVĚRNÉ]‘ (zvýraznění bylo doplněno, viz bod 219 odůvodnění). Tato poznámka dosvědčuje, že Arkema France hovořila o cenách přímo s [žalobkyní], což opět představuje obecnou koordinaci cen. A konečně, poznámky [S. (FC)] upřesňují ohledně telefonního hovoru ze dne 9. prosince 1999: ‚[DŮVĚRNÉ]‘ (zvýraznění bylo doplněno, viz bod 258 odůvodnění). Z této poznámky vyplývá, že si [S. (FC)] poznamenal, co mu [L. (Arkema France)] uvedl do telefonu, nebo že L. informoval o svém vlastním rozhovoru s [žalobkyní]. Není důležité, [zda žalobkyně] hovořila s jedním, nebo s druhým, neboť z obsahu poznámek vyplývá, že dotčený rozhovor byl protiprávní.

1 – Důvěrné údaje jsou skryty.

350 Tyto odkazy jasně svědčí o přímých telefonních kontaktech s [žalobkyní] a zjevně ukazují, že tato přímo přispěla k obecným dohodám o cenách. K tomu navíc [žalobkyně] potvrdila, že se zúčastnila [protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998], v průběhu které vedli soutěžitelé protiprávní diskuze (viz body 182 a 184 odůvodnění). Komise z toho tedy vyvozuje, a přitom vychází z ústních prohlášení, která v projednávané věci získala, a důkazních materiálů časově blízkých skutkovým okolnostem, které jasně ukazují na její protisoutěžní jednání, [že se žalobkyně] účastnila protiprávního jednání v celém rozsahu. Za takových okolností přísluší [žalobkyni] předložit důkazy vysvětlující, jak se její chování slučuje se soutěžním jednáním."

22 V bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla následující:

„V ostatních případech, v nichž se v [napadeném] rozhodnutí odkazuje na [žalobkyni], Komise přijímá argument této společnosti, podle něhož mohou informace spíše než od dotyčné samotné pocházet od třetích osob. Spis Komise neobsahuje dostatek důkazů, které by umožňovaly s určitostí prokázat, že dotčené informace pocházely přímo od žalobkyně. Bude to zohledněno v rámci doby trvání protiprávního jednání, z něhož se [žalobkyně] musí zodpovídat."

23 Co se týče doby trvání protiprávního jednání, a zejména začátku a konce účasti žalobkyně na protiprávním jednání, Komise v bodech 487 až 489 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla a vyvodila následující:

„487 EKA a [FC] se účastnily protisoutěžních dohod od […] a [žalobkyně] přinejmenším od 16. prosince 1996 (viz bod 130 odůvodnění). […].

488 Co se týče ukončení protiprávního jednání, pokud je Komisi známo, poslední protisoutěžní schůzka, které se zúčastnily EKA, Atochem a [žalobkyně], se konala dne 9. února 2000. Na této schůzce se EKA otevřeně distancovala od kartelové dohody, když odmítla jakoukoliv další diskuzi s konkurenty. Jeden z účastníků na ní jasně uvedl svůj záměr nebýt již nadále do kartelové dohody zapojen a, pokud je Komisi známo, jde o poslední zohledněný kontakt mezi producenty chlorečnanu sodného (viz rovněž bod 283 odůvodnění). Zatímco EKA, Atochem a [žalobkyně] se schůzky ze dne 9. února 2000 přímo účastnily, nic ve spisu Komise neukazuje na to, že by se [FC] před tímto dnem otevřeně distancovala od kartelové dohody (žádná z účastnic ostatně takové distancování se neuplatňovala). V důsledku toho považuje Komise 9. února 2000 za den ukončení kartelové dohody pro všechny dotyčné podniky, a to EKA, [FC], Atochem a [žalobkyni].

489 Z toho plyne, že celková doba trvání protiprávního jednání, tak jak je popsáno v [napadeném] rozhodnutí, dosahuje […] u [žalobkyně] a společnosti Uralita 3 let a 1 měsíce."

24 V bodech 444 a 455 až 468 odůvodnění napadeného rozhodnutí má Komise za to, že Uralita vykonávala rozhodující vliv na strategické rozhodování a celkovou obchodní politiku žalobkyně a dále že poté, co Uralita pohltila společnost EIA, přešla odpovědnost za protiprávní jednání příslušející společnosti EIA, jakožto jediné akcionářce žalobkyně, na společnost Uralita. V bodech 469 a 487 až 489 odůvodnění napadeného rozhodnutí tudíž Komise považuje [žalobkyni] a společnost Uralita za společně a nerozdílně odpovědné za protiprávní jednání, kterého se první z nich dopouštěla mezi 16. prosincem 1996 a 9. únorem 2000 (dále jen „dotčené protiprávní jednání"), tj. v celkové délce tří let a jednoho měsíce.

25 Co se týče stanovení výše ukládaných pokut, z bodu 498 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise vycházela z pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2; Zvl. vyd. 08/02,

s. 205, dále jen „pokyny z roku 2006“). Mimoto v projednávaném případě z bodu 509 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že pro účely určení tržeb Komise zohlednila prodeje chlorečnanu sodného uskutečněné každým podnikem v EHP za hospodářský rok, který odpovídá poslednímu celému roku protiprávního jednání, který skončil dne 31. prosince 1999.

26 Co se týče stanovení základní výše pokuty, z bodů 509 až 524 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise zaprvé konstatovala, co se týče závažnosti dotčeného protiprávního jednání, že jelikož toto spočívalo na dohodách o rozdělení trhů a stanovení cen, bylo zvláště závažné (bod 512 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že kumulovaný podíl na trhu podniků účastnících se tohoto protiprávního jednání dosahoval v roce 1999 90 % v rámci EHP (bod 513 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že toto protiprávní jednání mělo rovněž účinky na podstatnou část území EHP (bod 514 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a konečně že dohody, i když vždy nepřinesly všechny očekávané výsledky, byly obecně prováděny (bod 515 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V důsledku toho Komise stanovila podíl tržeb každého ze zapojených podniků, který byl použit pro stanovení základní výše, na 19 %.

27 Zadruhé Komise stanovila násobící koeficient na základě doby trvání protiprávního jednání základě ustanovení bodu 24 pokynů z roku 2006 na 3,5.

28 Zatřetí v bodě 523 odůvodnění napadeného rozhodnutí se Komise na základě ustanovení bodu 25 pokynů z roku 2006 a za účelem odrazení dotčených podniků od účasti na horizontálních dohodách o stanovení cen obdobných dohodám tvořícím předmět

napadeného rozhodnutí rozhodla zvýšit základní výši pokuty o dodatečnou částku stanovenou s ohledem na faktory posuzované v bodech 512 až 515 odůvodnění napadeného rozhodnutí na 19 %.

29 Komise v čl. 1 písm. g) a h) napadeného rozhodnutí dochází k závěru, že žalobkyně a Uralita porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o EHP tím, že se od 16. prosince 1996 do 9. února 2000 podílely na souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě zaměřených na rozdělení objemů prodeje, stanovování cen, výměnu obchodně citlivých informací o cenách a objemech prodeje a sledování provádění protisoutěžních ujednání na trhu s chlorečnanem sodným v EHP.

30 V článku 2 písm. f) napadeného rozhodnutí Komise uložila žalobkyni a společnosti Uralita společně a nerozdílně pokutu ve výši 9 900 000 eur.

31 V článku 3 napadeného rozhodnutí Komise podnikům uvedeným v článku 1 uvedeného rozhodnutí nařizuje, aby ukončily dotčené protiprávní jednání, pakliže tak dosud neučinily, a aby se dále zdržely veškerého jednání, jež je popsané v článku 1 napadeného rozhodnutí, jakož i veškerého jednání se stejnými nebo podobnými účinky.

32 Článek 4 napadeného rozhodnutí vyjmenovává adresáty napadeného rozhodnutí, mezi nimi i žalobkyni.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

33 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 26. srpna 2008 podala žalobkyně projednávanou žalobu.

34 Na základě zprávy soudkyně zpravodajky se Tribunál (druhý senát) rozhodl zahájit ústní část řízení. Tribunál rovněž položil určité otázky účastnicím řízení a požádal Komisi o předložení některých dokumentů. Účastnice řízení na tyto žádosti a otázky odpověděly ve stanovené lhůtě.

35 Dopisem ze dne 3. září 2010 předložila Komise své vyjádření ke zprávě k jednání ve věci T-348/08.

36 Na jednání předal Tribunál účastnicím řízení kopie stran 1159 a 1160 spisu Komise. Účastnice potvrdily, že s výjimkou Tribunálem ručně doplněného číslování odrážek uvedených na těchto dvou stranách je uvedená kopie zcela totožná s originálem těchto dvou stran ve spisu Komise.

37 Ústní část řízení byla ukončena dne 10. září 2010.

38 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;

– podpůrně, změnil články 1 a 2 napadeného rozhodnutí a zrušil tak nebo podstatně snížil výši pokuty, která jí byla uložena;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

39 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

A – *K návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí*

40 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně dva žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu vzniklých tím, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by se žalobkyně dotčeného protiprávního jednání účastnila. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu, kterých se Komise dopustila ve fázi stanovení výše pokuty uložené žalobkyni.

1. *K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu vzniklých tím, že Komise vzala v úvahu účast žalobkyně na protiprávním jednání mezi 16. prosincem 1996 a 9. únorem 2000*

41 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že důkazy zohledněné Komisí v napadeném rozhodnutí neprokazují právně dostačujícím způsobem, že by se dotčeného protiprávního jednání účastnila. Tento první důvod se dělí na dvě části. Komise neprokázala, ani že by se žalobkyně přímo účastnila dotčeného protiprávního jednání mezi 16. prosincem 1996 a 9. únorem 2000, ani že by se účastnila jediného a pokračujícího protiprávního jednání pokrývajícího celý EHP.

a) Argumenty účastnic řízení

42 Podle žalobkyně spočívá soubor nepřímých důkazů, kterých se Komise dovolává k tomu, aby jí přičetla dotčené protiprávní jednání, na následujících třech typech důkazů. První je založen na skutečnosti, že žalobkyně uznala, že se zúčastnila protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 spolu se společnostmi EKA, FC a Arkema France. Druhý vychází z ručně psaných poznámek S. (FC) [dále jen „poznámky S. (FC)"]. Třetí spočívá na prohlášeních společnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006. Žádný z těchto tří důkazů posuzovaných ať jednotlivě či společně přitom neprokazuje – a přitom nepřetrvávají žádné rozumné pochybnosti – že by se účastnila protiprávní kartelové dohody.

43 Zaprvé, co se týče protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, žalobkyně nezpochybňuje, že se jí zúčastnila. Jednalo se podle ní o čistě neformální setkání na chodbách hotelu. Připomíná nicméně, že jak vyplývá z poznámek S. (FC), tak jak figurují na straně 1159 spisu Komise, vůdci kartelové dohody požádali zaměstnance žalobkyně,

aby odešel, krátce poté, co se skupinka sešla. Žalobkyně proto tvrdí, že to, že se částečně zúčastnila jediné schůzky ze 72 protisoutěžních kontaktů mezi členy kartelové dohody identifikovaných Komisí, neumožňuje, aby jí byla přičítána účast na velmi složitých dohodách mezi ostatními adresáty napadeného rozhodnutí, vyznačujících se velkou četností.

44 Zadruhé, co se týče důkazů časově blízkých protiprávnímu jednání vycházejících z poznámek S. (FC), ty jsou tvořeny pouze třemi nepřímými odkazy na žalobkyni uvedenými v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jak z uvedeného bodu odůvodnění, tak z bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí totiž vyplývá, že tyto tři odkazy vycházející z poznámek S. (FC) tvoří jediné důkazy časově blízké skutkovým okolnostem hovořící proti žalobkyni. Ze znění bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí dále vyplývá, že sama Komise měla za to, že není možné s určitostí prokázat, že ostatní informace vycházející z poznámek S. (FC) a týkající se žalobkyně pocházejí přímo od ní.

45 Žalobkyně dodává, že ostatní prohlášení, která jsou uvedena v žádostech na základě oznámení o spolupráci, kterým se Komise pokouší dát ve svých písemnostech větší význam než třem odkazům uvedeným v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, mohou být vykládána odlišně, než jak navrhuje Komise, a neumožňují dojít k závěru, že se žalobkyně účastnila jediného a pokračujícího protiprávního jednání. A konečně, Komise vychází rovněž z dalších důkazů, které nebyly v napadeném rozhodnutí uvedeny a neprokazují jakoukoliv vinu žalobkyně, což vysvětluje, že byly v uvedeném rozhodnutí opomenuty. Konkrétně žalobkyně tvrdí, že Komise v žalobní odpovědi uvádí, že rozhodnutí je založeno nejen na třech odkazech v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ale rovněž na dalších odkazech, které se jí týkají, obsažených v poznámkách S. (FC). Žalobkyně se domnívá, že to v podstatě znamená mít za to, že každý odkaz na ni musí být vykládán jako přímé tvrzení směřující proti

ní. Přestože se přitom Komise při obvinění žalobkyně zaštiťuje „jasným zněním [napadeného] rozhodnutí", co se týče těchto ostatních odkazů vycházejících z poznámek S. (FC), ta má naopak za to, že představují důkazy v její prospěch nebo že neprokazují, že by se dotčeného protiprávního jednání účastnila.

46 A konečně, žalobkyně má za to, že navzdory tomu, co vyplývá z bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je uvedeno, že jelikož ostatní informace vycházející z poznámek S. (FC) mohou spíše než od žalobkyně pocházet od třetích osob, „bude to zohledněno na úrovni doby trvání protiprávního jednání, ze které se [žalobkyně] musí zodpovídat", Komise nezměnila své stanovení doby trvání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání oproti délce uvedené v oznámení námitek. Z toho vyvozuje, že doba trvání zohledněná v napadeném rozhodnutí neodráží přesně rozsah její údajné účasti na dotčeném protiprávním jednání a že ve vztahu k ní Komise nepřistoupila k úpravám nebo ústupkům, aby tak zohlednila nepřesvědčivost důkazů.

47 První odkaz na žalobkyni, uvedený v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se vztahuje k telefonnímu hovoru uskutečněnému dne 16. prosince 1996 mezi S. (FC) a S. (EKA), v průběhu kterého první z nich zmínil rozhovor, který měl s žalobkyní o cenách ve Španělsku. Žalobkyně tvrdí, aniž v tomto ohledu přetrvávají jakékoliv rozumné pochybnosti, že tento první odkaz neprokazuje, že se účastnila kartelové dohody. Dotyčný zaměstnanec totiž popřel, že by byl v kontaktu se S. (FC) mimo rámec oficiálních generálních shromáždění CEFIC. Tento odkaz dále informuje pouze o obsahu rozhovoru se společností EKA ohledně žalobkyně. A konečně, ostatní důkazy neukazují, že by se žalobkyně zúčastnila dohody o cenách v průběhu období vyjednávání, které předcházelo podepsání smluv na chlorečnan sodný na první čtvrtletí 1997. Pokud by se žalobkyně v tomto období účastnila kartelové dohody, poznámky S. (FC) by na to odkazovaly častěji, a to i jinak než nepřímo.

48 Druhý odkaz na žalobkyni se vztahuje k telefonnímu hovoru, který se uskutečnil dne 4. prosince 1998 mezi S. (FC) a S. (EKA), v průběhu něhož druhý z nich zmínil rozhovor, který měl se společností Arkema France o cenách v Portugalsku. Z této konverzace vyplývá, že Arkema France S. (EKA) sdělila, že se obrátila na zaměstnance žalobkyně. Žalobkyně má za to, že tento výňatek neznamená, že by se účastnila kartelové dohody, a naopak by mohl naznačovat, že žalobkyně byla požádána, aby nesnižovala ceny. Mimoto žalobkyně poznamenává, že žádost společnosti Arkema France, aby mohla využít oznámení o spolupráci [formulovaná na slyšení L. (Arkema France) dne 24. září 2004], neobsahuje žádnou zmínku jména žalobkyně v rámci diskuzí, které probíhaly od poloviny roku 1998 do května 2000. Kromě toho tento výňatek informuje o prohlášení společnosti Arkema France, která byla přímou konkurentkou FC. Žalobkyně proto přichází s myšlenkou, že během hovoru se S. (EKA) mohla mít Arkema France zájem, jakožto agresivní konkurentka FC, aby tato uvěřila, že cena neklesne a že FC musí respektovat úroveň předchozího roku. A konečně žalobkyně tvrdí, že v průběhu roku 1998 snížila v Portugalsku své prodejní ceny chlorečnanu sodného. Druhý odkaz tudíž nejen neprokazuje, že by se žalobkyně účastnila diskuzí v průběhu dotyčného období, ale představuje mimo to důkaz svědčící v její prospěch, jelikož naznačuje, že žalobkyně své jednání nekoordinovala se členy kartelové dohody.

49 Třetí odkaz na žalobkyni se vztahuje k telefonnímu hovoru, který proběhl dne 9. prosince 1999 mezi S. (FC) a L. (Arkema France), v průběhu něhož jeden z nich uvedl, že hovořil s žalobkyní. Žalobkyně přitom tvrdí, že skutečnost, že s ní někdo hovořil, neznamená sama o sobě, že by jednala protiprávně. Jelikož byla vnímána jako podnik, který odmítá spolupracovat, je možné, že ostatní členové kartelové dohody cítili potřebu s ní mluvit, aby se pokusili ji přesvědčit, „aby se zařadila“. Kromě toho žalobkyně opět podotýká, že tento třetí odkaz je v rozporu s prohlášeními zaznamenanými v průběhu slyšení L. (Arkema France), ve kterých již nezmiňuje žalobkyni jako účastnici kartelové dohody mezi polovinou roku 1998 a květnem 2000.

50 Zatřetí, co se týče prohlášení společnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006, žalobkyně připomíná, že podle Komise vysvětlují „zapojení žalobkyně u španělských, francouzských a portugalských zákazníků“. Nicméně FC a Arkema France neformulovaly žádné obvinění v tomto duchu.

51 V první řadě, co se týče prohlášení společnosti EKA z roku 2003, vyplývá z něj, že hlavními účastníky kartelové dohody byly EKA, FC a Arkema France. Žalobkyně se účastnila dohod v menším měřítku. Mimoto Komise má v bodě 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v k němu se vztahující poznámce pod čarou 391 na mysli specificky prohlášení společnosti EKA z roku 2003. Na tomto základě žalobkyně reprodukuje a komentuje tři pasáže těchto prohlášení, které se týkají Španělska, Francie a Portugalska. Tyto tři pasáže tvoří referenční pasáže prohlášení společnosti EKA, vysvětlující její tvrzení, podle kterého se žalobkyně účastnila kartelové dohody na základě svého postavení a svých zájmů na trhu se španělskými, francouzskými a portugalskými zákazníky.

52 Co se týče první pasáže, týkající se Španělska, vyplývá z ní, že EKA zejména prohlásila, že „[DŮVĚRNÉ]“. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že pokud by měla ztratit podíly na trhu ve Španělsku, bylo by přirozené, že by se snažila najít zákazníky na sousedních trzích, například ve Francii nebo v Portugalsku. Jedná se tedy o běžné chování na trhu podrobeném hospodářské soutěži. Existuje tedy i jiný výklad, než který zohlednila Komise, který je v souladu s běžným chováním na trhu.

53 Co se týče druhé pasáže, týkající se Francie, vyplývá z ní, že EKA zejména prohlásila, že „[DŮVĚRNÉ]“. Žalobkyně tvrdí, že Komise vychází z tohoto prohlášení, aby vyvodila existenci dvoustranných dohod o objemech mezi společností Arkema France a jinými producenty než EKA ve Francii. Žalobkyně proto tvrdí, že toto prohlášení společnosti EKA spočívá pouze na fámách, jelikož tvrdí, že se žalobkyně účastnila dohod, kterých se EKA neúčastnila. Informace obsažené v tomto prohlášení tedy mohly být získány pouze od třetích osob, například společnosti Arkema France. Žalobkyně

přitom podotýká, že ve své žádosti, aby mohla využít oznámení o spolupráci, Arkema France nezmiňuje žádnou odlišnou dohodu se žalobkyní. Prohlášení třetí osoby, která tvrdí existenci dohody, která byla „zřejmě" uzavřena jinými producenty, nemůže zakládat přesvědčení ohledně existence takové dohody. Tato pasáž prohlášení společnosti EKA tudíž není dostatečně jasná k tomu, aby z ní plynula účast žalobkyně na dotčeném protiprávním jednáním.

54 Co se týče třetí pasáže, týkající se Portugalska, vyplývá z ní, že EKA zejména prohlásila, že „[DŮVĚRNÉ]". Žalobkyně tvrdí, že nerozumí, jak by toto prohlášení mohlo tvořit důkaz proti ní, jelikož se týká pouze společností EKA, Arkema France a FC a jejich dohody o objemech.

55 Dále prohlášení společnosti EKA z roku 2006 byla formulována na základě žádosti Komise. Žalobkyně přitom tvrdí a trvá na tom, navzdory argumentům na obhajobu Komise, že tato prohlášení z roku 2006 opravují určité chyby, či jsou dokonce v rozporu s určitými tvrzeními obsaženými v předchozích prohlášeních společnosti EKA, zejména z roku 2003. Ve svých prohlášeních z roku 2006 tak EKA uvedla, že se žalobkyně zúčastnila pouze jediné schůzky a již ne pěti. Mimoto, EKA již neuvádí, že si žalobkyně a Arkema France rozdělily své podíly na trhu ve Francii v rámci odlišné dohody. Mimoto žalobkyně podotýká, že co se týče španělského trhu, nové prohlášení společnosti EKA podporuje její názor, podle kterého jsou Komisí uváděná jednání zcela přirozená. Stejně tak prohlášení společnosti EKA z roku 2006 již neobsahuje žádnou konkrétní zmínku o žalobkyni, pokud jde o španělský, portugalský a francouzský trh. Žalobkyně tvrdí, že přestože EKA prohlásila, že žalobkyně byla účastnicí dohod, neposkytuje v této věci žádný konkrétní údaj. Podotýká totiž, že zatímco prohlášení společnosti EKA nesprávně obviňují žalobkyni z toho, že se zúčastnila pěti schůzek, Komise je rozumně v napadeném rozhodnutí neuvedla. Jediná zmínka

jejího jména představuje důkaz ve prospěch žalobkyně, jelikož značí, že se EKA a FC rozhodly nezvyšovat své ceny pro případ, že by je žalobkyně, Arkema France a [DŮVĚRNÉ] nenásledovaly.

56 Žalobkyně z toho vyvozuje, že nekonzistentnosti mezi prohlášeními společnosti EKA z roku 2003 a z roku 2006 umožňují mít o něco větší pochybnosti o jejich správnosti a důkazní hodnotě. Nemohou proto zakládat pevné přesvědčení Tribunálu ohledně toho, že se žalobkyně dopustila protiprávního jednání. Mimoto tato prohlášení nikterak nezmiňují schůzky nebo telefonní hovory s žalobkyní. Jsou tudíž nedostatečná k tomu, aby mohla být žalobkyni přičtena odpovědnost za porušení článku 81 ES.

57 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně zohlednila jako den ukončení její údajné účasti na kartelové dohodě den 9. února 2000. Důkazy předložené v napadeném rozhodnutí totiž prokazují pouze to, že se žalobkyně zúčastnila oficiálního zasedání CEFIC konaného dne 9. února 2000, což nezpochybňuje. Naopak Komise neprokázala, že by se žalobkyně účastnila protiprávní schůzky konané při příležitosti zasedání CEFIC ze dne 9. února 2000 (dále jen „protiprávní schůzka ze dne 9. února 2000“). Na prvním místě se žalobkyně domnívá, že prohlášení S. (EKA) na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000 týkající se odmítnutí společnosti EKA účastnit se jakýchkoliv dalších diskuzí se svými konkurenty, dostatečně neprokazuje její vlastní účast na uvedené schůzce. Dále tvrdí, že Arkema France ani FC takové prohlášení nezmiňují a že její zaměstnanec potvrdil, že toto prohlášení neslyšel. Diskuze ze dne 20., 21. a 24. ledna 2000, na které Komise odkazuje v bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nadto nemohou být považovány za důkazy hovořící v neprospěch žalobkyně nebo schopné prokázat její účast na protiprávní schůzce ze dne 9. února

2000. Závěrem žalobkyně podotýká, že z přílohy I napadeného rozhodnutí vyplývá, že nebyla označena za účastnici protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000 a že toto neoznačení nemůže být výsledkem pouhé chyby v psaní.

58 Na závěr první části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že důkazy zohledněné proti ní v napadeném rozhodnutí nejsou dostatečně přesné a shodující se, aby mohly zakládat pevné přesvědčení, že se účastnila dotčeného protiprávního jednání.

59 Za těchto podmínek zaprvé s ohledem na zásadu, podle které svědčí pochybnosti obžalovanému, jí Komise neměla přičítat účast na uvedeném protiprávním jednání, jelikož v projednávaném případě přetrvávají pochyby ohledně účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

60 Zadruhé žalobkyně podotýká, že pravomoc, kterou má Komise pro konstatování porušení ustanovení článku 81 ES, je nyní posílena. Nařízení č. 1/2003 jí tak poskytuje nové a posílené pravomoci. Mimoto, nové programy zmírnění pokut jí nyní umožňují získávat podstatné listinné důkazy. Navíc technologický vývoj v oblasti výpočetní techniky rovněž Komisi umožňuje provádět složitá elektronická vyhledávání. A konečně žalobkyně podotýká, že v projednávaném případě Komise nepovažovala za nutné prohloubit své šetření a na základě toho provést kontrolu v jejích prostorách nebo v prostorách jiných společností, které byly adresátkami napadeného rozhodnutí.

61 Vzhledem k uvedeným posíleným pravomocem musí být Komise nucena dodržovat vysokou úroveň kvality důkazů. Jelikož v projednávaném případě této úrovně kvality

nedosáhla, měla jí Komise, tak jako to učinila v případě ostatních malých producentů, jejichž situace byla obdobná situaci žalobkyně, přiznat výhodu plynoucí z přetrvávajících pochybností. Komise jí tudíž neměla přičíst účast na dotčeném protiprávním jednání ani jí uložit pokutu. Žalobkyně každopádně uvádí, že zatímco úroveň informací vyměněných mezi třemi hlavními producenty ohledně [DŮVĚRNÉ] byla podobná úrovni informací vyměněných ohledně žalobkyně, Komise se rozhodla uložit pokutu pouze jí. Žalobkyně z toho vyvozuje, že Komise porušila zásadu rovného zacházení.

62 Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů uváděných žalobkyní.

63 Trvá na tom, že důkazy uvedené v napadeném rozhodnutí prokazují, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání. Připomíná, že uvedené důkazy jsou trojího druhu, a sice prohlášení členů kartelové dohody hovořící proti žalobkyni, dále četné poznámky časově blízké skutkovým okolnostem učiněné S. (FC) a konečně přiznání žalobkyně k účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, které je podepřeno dalšími důkazy vztahujícími se k této schůzce.

64 Nejprve, co se týče prohlášení členů kartelové dohody, Komise podotýká, že ta byla učiněna krátce po skončení kartelové dohody a že se vyznačují vysokým stupněm vzájemné shody, jakož i shody s časově blízkými poznámkami S. (FC). Doplňuje, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně společnosti, které požádaly, aby mohly využít oznámení o spolupráci, nejsou nutně vedeny k tomu, aby předkládaly zkreslené důkazy týkající se ostatních členů předmětné kartelové dohody.

65 Dále, co se týče časově blízkých poznámek S. (FC), Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně, podle kterého s ohledem na bod 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí byly pro obvinění žalobkyně zohledněny pouze tři pasáže poznámek S. (FC), takže jakýkoliv jiný odkaz mohl být opomenut. Komise totiž poznamenává, že mimo tří výňatků, na které se žalobkyně soustředí, opakovaně vychází z jiných odkazů na žalobkyni učiněných v poznámkách S. (FC) a v tomto rámci uvádí jako příklad body 150, 220, 229, 256, 305, 319 a 347 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Komise podotýká, že ve fázi repliky se žalobkyně spokojila s omezením své kritiky těchto věcných důkazů na výňatky z poznámek S. (FC) uvedené v bodě 150 odůvodnění, přičemž je citovala zkráceně a mimo jejich kontext. Co se týče ostatních šesti bodů odůvodnění, žalobkyně uznává jejich povahu svědčící přímo proti ní, ale tvrdí, že ji napadené rozhodnutí neuvádí ve skutkových zjištěních vztahujících se k roku 1997. Toto tvrzení je nesprávné a Komise mohla oprávněně dojít ve fázi žalobní odpovědi k závěru, že v roce 1997 probíhaly pravidelné telefonní kontakty mezi žalobkyní a členy kartelové dohody.

66 Bod 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyvrací argumenty žalobkyně, které se mají vztahovat k její neúčasti na kartelové dohodě, a nesmí být zaměňován s takovými body odůvodnění, jakými jsou body 305 a 319, ve kterých Komise plně rozvíjí své argumenty v neprospěch žalobkyně. Komise mimoto trvala na těchto třech odkazech uvedených v bodě 349 odůvodnění, neboť se jedná o zvláště přesvědčivé, a tedy zásadní důkazy, které mohou prokázat, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání, a sice jediného a pokračujícího protiprávního jednání celoevropského rozsahu, žalobkyně dále tato prohlášení nezpochybnila, a, konečně, tyto důkazy časově blízké skutkovým okolnostem hovoří proti žalobkyni zvláště silně, aniž by ale přitom byly jedinými důkazy, které Komise shromáždila.

67 Poté, co se týče bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise tvrdí, že v něm jasně rozlišovala mezi jednotlivými výňatky z poznámek S. (FC), v závislosti

na jejich důkazní hodnotě, zejména za účelem určení doby trvání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. V uvedeném bodě 352 odůvodnění přitom uvedla, že pokud by se bývala omezila na jiné odkazy na žalobkyni, než které jsou uvedeny v bodě 349 odůvodnění, měla by problémy přesvědčivě prokázat koluzní jednání. Z tohoto důvodu se tedy rozhodla je nezohlednit pro prodloužení doby trvání účasti žalobkyně na kartelové dohodě. Jestliže se ale nejeví být tyto ostatní odkazy na ní samy o sobě přesvědčivé, jsou přinejmenším součástí shod okolností a nepřímých důkazů, na nichž Komise mohla založit svoji analýzu týkající se účasti žalobkyně na kartelové dohodě.

68 Pokud jde o fázi dupliky, stále co se týče bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise tvrdí, že žalobkyně opomíjí body 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které výslovně uvádějí ostatní výňatky z poznámek S. (FC) jakožto důkazy proti ní. Rovněž odhlíží od bodů 357 a 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které prokazují, že Komise zakládá své výtky směřující proti žalobkyni na poznámkách S. (FC), posuzovaných celkově, a neomezuje se na tři odkazy uvedené v bodě 349 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Podle Komise z judikatury vyplývá, že skutečnost, že je informace poskytnuta nepřímo nebo že má druhořadý dosah, nemá žádný dopad na možnost jejího využití jako důkazu. Důkazy časově blízké protiprávnímu jednání představované poznámkami S. (FC) jsou konzistentní s ostatními důkazy ve spisu hovořícími proti žalobkyni a byly široce přijaty účastnicemi řízení, včetně žalobkyně.

69 A konečně bod 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje žádný příslib úpravy doby trvání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání oproti délce zohledněné v oznámení námitek. Kromě toho na rozdíl od tvrzení žalobkyně důkazy použité v napadeném rozhodnutí jsou tytéž jako důkazy uvedené v oznámení námitek.

70 Na závěr Komise nejprve tvrdí, že napadené rozhodnutí spočívá na obecných důkazech poskytnutých společnostmi EKA, Arkema France a FC, které kategoricky prokazují účast žalobkyně na kartelové dohodě a charakteristiky této kartelové dohody.

71 Poté Komise provádí výčet některých konkrétních důkazů prokazujících kontakty mezi žalobkyní a ostatními členy kartelové dohody.

72 Zaprvé z poznámek S. (FC) ohledně jeho telefonního hovoru se S. (EKA) ze dne 16. prosince 1996 vyplývá, že první z nich již předtím hovořil s žalobkyní. Komise podotýká, že ta tento důkaz ve své odpovědi na oznámení námitek nezpochybnila. Mimoto zpochybňuje žalobkyní nyní uplatněné argumenty proti tomuto důkazu.

73 Zadruhé, co se týče důkazů vztahujících se ke kalendářnímu roku 1997, Komise má za to, že výňatky z časově blízkých poznámek S. (FC), datovaných 10. a 14. ledna 1997, dokreslují pobouření žalobkyně vůči snahám FC osobovat si větší podíl na trhu ve Španělsku a v Portugalsku. Stejně tak z poznámky S. (FC) ze dne 14. října 1997 ohledně dvoustranné schůzky z téhož dne mezi společnostmi EKA a FC, která se konala v Turku (Finsko) (dále jen „schůzka v Turku ze dne 14. října 1997“), vyplývá, že FC a EKA měly potíže vysvětlit, zejména žalobkyni, že zvýšení cen o 1,5 % bylo nutné z důvodu inflace. Stále ohledně této schůzky v Turku ze dne 14. října 1997, z prohlášení společnosti EKA vyplývá, že z důvodu zvýšení prodejů FC ve Španělsku existovalo nebezpečí odvetných opatření španělských producentů a že EKA a FC se dohodly nezvyšovat své ceny v případě, že by je zejména žalobkyně nenásledovala.

74 Zatřetí, co se týče protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, Komise připomíná, že žalobkyně připustila, že se této schůzky zúčastnila. Poznámky S. (FC) ukazují, že účastnice probíraly trhy s chlorečnanem sodným v několika zemích, jakož i podíly na trhu a ceny. Komise nejprve ve svých písemnostech tvrdila, že žádná písemnost ve spisu neumožňuje se domnívat, že účast žalobkyně na této schůzce představuje nový či výjimečný prvek. Nicméně poté Komise ve svém vyjádření ke zprávě k jednání výslovně uznala, že tato účast žalobkyně představuje nový prvek. Komise má však za to, že žalobkyně neprokázala, že by se této schůzky zúčastnila z jiného důvodu než ostatní členové kartelové dohody, a že se od ní veřejně nedistancovala. Tvrzení žalobkyně týkající se neformální povahy schůzky je v rozporu se skutečností, že tato schůzka byla plánována několik týdnů dopředu, a dále s podrobnými poznámkami S. (FC). Na rozdíl od toho, co nesprávně pochopila žalobkyně, z bodu 183 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že účastnice vyčerpávajícím (a nikoliv výhradním) způsobem diskutovaly o Belgii, Španělsku, Francii a Portugalsku. Z poznámek S. (FC) nevyplývá, že by vůdcové kartelové dohody žalobkyni požádali, aby odešla. Naopak poznámky S. (FC) ukazují, že přezkum španělského, francouzského a portugalského trhu byl po většinu schůzky prokládán diskuzemi o jiných trzích, takže je pravděpodobné, že žalobkyně byla přítomna po celou dobu schůzky. A konečně Komise tvrdí, že se příloha I napadeného rozhodnutí nutně omezuje na kontakty, u nichž je jí známo přesné datum, takže existují další kontakty podepřené důkazy hovořící proti žalobkyni, ale bez uvedení konkrétního data.

75 Začtvrté v říjnu a v listopadu 1998 spolu L. (Arkema France) a S. (FC) několikrát telefonicky hovořili o podílu žalobkyně na trhu v Portugalsku.

76 Zapáté, co se týče telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998 mezi S. (FC) a S. (EKA), Komise má za to, že žalobkyně nevysvětluje, jak by takové kontakty mohly probíhat v obvyklém obchodním rámci, a že mimoto připouští, že byla požádána, aby

nesnižovala své ceny, což představuje protisoutěžní žádost, které žalobkyně vyhověla. Na rozdíl od tvrzení žalobkyně z prohlášení L. (Arkema France) nevyplývá, že by žalobkyně opustila kartelovou dohodu na konci prvního období mezi říjnem 1994 a polovinou roku 1998, a to vzhledem k údajnému druhému období od poloviny roku 1998 do května 2000, tím spíše že tento výklad popírají četné důkazy.

77 Zašesté Komise podotýká, že žalobkyně se omezila na zmínku o snížení cen v Portugalsku v letech 1999 a 2000, přičemž zapomněla upřesnit, že se její ceny zvýšily v letech 1993 až 1997 a v roce 1998 se nezměnily. Doplňuje, že snížení cen v roce 1999 lze vysvětlit cenovou válkou, která v Portugalsku vypukla na základě sporu o zákazníka. Opět navzdory oslabení v roce 1999 zůstala kartelová dohoda i nadále platná, jak vyplývá z poznámek S. (FC) týkajících se jeho telefonních hovorů ze dne 16. června a 6., 9. a 22. prosince 1999 s L. (Arkema France), a žalobkyně se jí i nadále účastnila. Tyto tři poznámky informují o existenci přímého kontaktu s žalobkyní a na rozdíl od jejího tvrzení nic nenaznačuje, že by nespolupracovala, tak že by se ostatní členové ji pokoušeli přesvědčit, aby se mezi ně zařadila zpět.

78 Zasedmé Komise dodává, že z poznámek S. (FC) týkajících se jeho telefonního hovoru ze dne 22. prosince 1999 s L. (Arkema France) vyplývá, že se žalobkyně podílela na protiprávních kontaktech se svými konkurenty ještě na konci prosince 1999. Stejně tak tyto poznámky týkající se telefonních hovorů, ke kterým došlo v průběhu měsíce ledna 2000, tak jak jsou shrnuty v napadeném rozhodnutí, prokazují, že členové kartelové dohody i nadále koordinovali svá stanoviska.

79 A konečně zaosmé Komise upřesňuje, že skutečnost, že žalobkyně není v příloze I napadeného rozhodnutí uvedena mezi účastníky protiprávní schůzky ze dne 9. února

2000, je výsledkem chyby v psaní, jelikož v bodech 283 a 488 odůvodnění napadeného rozhodnutí došla k závěru o přítomnosti žalobkyně na této schůzce. Není příliš důležité, že žalobkyně neslyšela prohlášení společnosti EKA při příležitosti oficiálního zasedání CEFIC týkající se jejího odmítnutí nadále diskutovat se svými konkurenty, jelikož kartelová dohoda tímto dnem skončila. Mimoto skutečnost, že uvádí, že toto prohlášení neslyšela, představuje závažný nepřímý důkaz její účasti na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000.

80 Poté Komise zpochybňuje opodstatněnost argumentů rozvinutých žalobkyní, co se týče ústních prohlášení společnosti EKA.

81 Zaprvé v bodě 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odkazovala obecně na prohlášení společnosti EKA z roku 2003, a nikoliv na tři pasáže uvedené žalobkyní v její žalobě, na základě svých zájmů.

82 Co se týče první pasáže uvedené žalobkyní, týkající se španělského trhu, jednání popsané jako možné jednání žalobkyně na francouzském trhu v případě ztráty podílu na trhu ve Španělsku neodpovídá obvyklému jednání na trhu, ale představuje výhrůžku v rámci koluzních dohod, což zjevně předpokládá obecnou dohodu o podílech na trhu. Mimoto Komise připomíná, že podle judikatury nemůže podnik zbavit odpovědnosti skutečnost, že přechodně nedodržuje, co bylo smluveno v rámci kartelové dohody, nedistancoval-li se od dohod veřejně, a rovněž skutečnost, že mohl vědomě podvést ostatní členy kartelové dohody, ho nezbavuje viny za spáchání protiprávního jednání.

83 Druhá pasáž uvedená žalobkyní, týkající se francouzského trhu, nesprávně tvrdí, že prohlášení společnosti EKA spočívá na fámách, které šíří. Uvedená pasáž, posuzovaná celkově, totiž prokazuje, že EKA byla seznámena s existencí zvláštní dvoustranné dohody na francouzském trhu.

84 Třetí žalobkyní uvedená pasáž, týkající se portugalského trhu, není v napadeném rozhodnutí uvedena a nehovoří proti žalobkyni ani v její prospěch.

85 Zadruhé na rozdíl od tvrzení žalobkyně neopravují prohlášení společnosti EKA z roku 2006 její prohlášení z roku 2003. Předmětem prvních z nich bylo podrobné potvrzení určitých starších prohlášení. Všechna se shodují s prohlášeními z roku 2003, která poskytovala více informací. Komise konstatuje, že z prohlášení společnosti EKA z roku 2006 vyplývá, že tato opět uvedla žalobkyni mezi účastnicemi kartelové dohody, podrobně popsala, jak účastnice stanovovaly cenové cíle a dělily trhy, naznačila, že se žalobkyně výše uvedeného účastnila dávno před počátkem její účasti zohledněným v napadeném rozhodnutí, a potvrdila, že žalobkyně v odpověď na jednání FC přijala odvetná opatření na francouzském trhu. Prohlášení společnosti EKA z roku 2006 tedy neobsahují důkazy ve prospěch žalobkyně, které by jí mohly svědčit.

86 Nakonec Komise zpochybňuje, že by uložením sankce žalobkyni porušila zásadu rovného zacházení. Žalobkyně totiž není v situaci srovnatelné se situací jiných malých producentů chlorečnanu sodného. Žalobkyně zejména uznala svoji účast na schůzce kartelové dohody a, na rozdíl od jiných malých producentů, ji ostatní členové kartelové dohody označily za člena kartelové dohody a konečně poznámky S. (FC) časově blízké protiprávním jednáním se umožňují seznámit se skutečnostmi svědčícími proti ní, což není případ jiných malých podniků. Z judikatury každopádně vyplývá, že

okolnost, že se subjekt nachází v situaci podobné situaci žalobce, ale nebylo ve vztahu k němu ze strany Komise konstatováno jakékoliv protiprávní jednání, neumožňuje vyvrátit konstatování účasti tohoto žalobce na protiprávním jednání zohledněném proti němu, jestliže bylo řádně prokázáno.

87 Komise se domnívá, že uplatňovaný soubor nepřímých důkazů tak umožňuje prokázat, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání, a že je tedy třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout.

b) Závěry Tribunálu

88 *Z* písemností účastnic řízení vyplývá, že jsou v rozporu ohledně označení důkazů zohledněných Komisí v napadeném rozhodnutí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání a dále ohledně důkazní hodnoty uvedených důkazů pro závěr o uvedené účasti.

89 Zaprvé je třeba zmínit určité obecné úvahy týkající se dokazování, zadruhé označit důkazy zohledněné v napadeném rozhodnutí, co se týče účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, zatřetí posoudit jejich důkazní hodnotu a začtvrté na základě tohoto posouzení rozhodnout o přesné a shodující se povaze souboru nepřímých důkazů uplatňovaných Komisí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

Obecné úvahy ohledně dokazování

90 Co se týče provádění důkazů o protiprávním jednání porušujícím čl. 81 odst. 1 ES, je třeba připomenout, že Komise je povinna prokázat protiprávní jednání, která zjistila, a předložit řádné důkazy, které právně dostačujícím způsobem prokazují existenci skutečností zakládajících protiprávní jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58, a ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Partecipazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, bod 86).

91 Navíc v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES přísluší soudci Unie přezkoumávat pouze legalitu napadeného aktu (rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2004, JFE Engineering a další v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 174).

92 Role soudce tak v případě žaloby na neplatnost, která směřuje proti rozhodnutí Komise, jež konstatuje porušení pravidel hospodářské soutěže a ukládá pokuty jeho adresátům, spočívá v posouzení, zda důkazy a jiné materiály, kterých se Komise dovolává ve svém rozhodnutí, jsou pro prokázání vytýkaného porušení dostatečné (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 20. dubna 1999, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, tzv. „PVC II", T-305/94 až T-307/94, T-313/94 až T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94 a T-335/94, Recueil, s. II-931, bod 891).

93 Má-li soudce pochybnosti, musí být tato skutečnost ku prospěchu podniku, jemuž je určeno rozhodnutí, kterým se konstatuje protiprávní jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1978, United Brands a United Brands Continentaal v. Komise, 27/76, Recueil, s. 207, bod 265). Soudce tedy nemůže učinit závěr, že Komise právně dostačujícím způsobem prokázala dotčené protiprávní jednání, jestliže má o této otázce stále ještě pochybnosti, zejména v rámci žaloby směřující ke

zrušení rozhodnutí, kterým je uložena pokuta (rozsudek Tribunálu JFE Engineering a další v. Komise, bod 91 výše, bod 177).

94 Za této naposledy uvedené situace je totiž nutné vzít v úvahu presumpci neviny, tak jak vyplývá zejména z čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950, která je součástí základních práv, která jsou podle judikatury Soudního dvora, jež je mimoto potvrzena preambulí Evropského jednotného aktu a čl. 6 odst. 2 Smlouvy o založení Evropské Unie, jakož i článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené v Nice dne 7. prosince 2000 (Úř. věst. C 364, s. 1), chráněna v rámci právního řádu Unie. S ohledem na povahu předmětných protiprávních jednání, jakož i povahu a stupeň přísnosti sankcí, které se k nim vztahují, se presumpce neviny použije zejména v řízeních o porušení pravidel hospodářské soutěže použitelných na podniky, která mohou mít za následek uložení pokut nebo penále (v tomto smyslu viz ESLP, rozsudky Öztürk ze dne 21. února 1984, řada A č. 73, a Lutz ze dne 25. srpna 1987, řada A č. 123-A; rozsudky Soudního dvora ze dne 8. července 1999, Hüls v. Komise, C-199/92 P, Recueil, s. I-4287, body 149 a 150, a Montecatini v. Komise, C-235/92 P, Recueil, s. I-4539, body 175 a 176).

95 Je tak nutné, aby Komise za účelem odůvodnění pevného přesvědčení, že k protiprávnímu jednání došlo, uvedla přesné a shodující se důkazy (v tomto smyslu viz rozsudky Soudního dvora ze dne 28. března 1984, Compagnie royale asturienne des mines a Rheinzink v. Komise, 29/83 a 30/83, Recueil, s. 1679, bod 20, a ze dne 31. března 1993, Ahlström Osakeyhtiö a další v. Komise, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 a C-125/85 až C-129/85, Recueil, s. I-1307, bod 127; rozsudky Tribunálu ze dne 10. března 1992, SIV a další v. Komise, T-68/89, T-77/89 a T-78/89, Recueil, s. II-1403, body 193 až 195, 198 až 202, 205 až 210, 220 až 232, 249, 250 a 322 až 328, a ze dne 6. července 2000, Volkswagen v. Komise, T-62/98, Recueil, s. II-2707, body 43 a 72).

96 Nicméně je třeba zdůraznit, že není nutné, aby každý z důkazů předložených Komisí odpovídal těmto kritériím se zřetelem na každý prvek protiprávního jednání. Stačí,

když soubor nepřímých důkazů, kterého se orgán dovolává, odpovídá tomuto požadavku ve svém celku (v tomto smyslu viz rozsudek PVC II, bod 92 výše, body 768 až 778, zvláště bod 777 potvrzen v relevantním bodě Soudním dvorem na základě opravného prostředku v jeho rozsudku ze dne 15. října 2002, Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P až C-252/99 P a C-254/99 P, Recueil, s. I-8375, body 513 až 523).

97 Vzhledem k tomu, že zákaz protisoutěžních dohod je obecně známou skutečností, nelze po Komisi požadovat, aby předložila písemnosti výslovně potvrzující navázání kontaktů mezi dotčenými hospodářskými subjekty. Mělo by být v každém případě možné doplnit útržkovité a rozptýlené poznatky, jimiž Komise může disponovat, dedukcí umožňující rekonstruovat relevantní okolnosti. Existenci protisoutěžního jednání nebo dohody lze tedy dovodit z některých shod okolností a indicií, které v případě, že neexistuje jiné logické vysvětlení, mohou ve svém celku představovat důkaz porušení pravidel hospodářské soutěže (rozsudky Soudního dvora ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C- 217/00 P a C-219/00 P, Recueil, s. I-123, body 55 až 57, a rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Dresdner Bank a další v. Komise, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, Sb. rozh. s. II-3567, body 64 a 65).

98 Pokud jde o důkazní prostředky, které mohou být uplatněny k prokázání porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP, platí v unijním právu zásada volného hodnocení důkazů (viz, obdobně, rozsudek Tribunálu ze dne 8. července 2004, Dalmine v. Komise, T-50/00, Sb. rozh. s. II-2395, bod 72).

99 V důsledku toho je případná neexistence listinných důkazů relevantní pouze v rámci celkového posouzení důkazní hodnoty souboru důkazů předloženého Komisí. Sama o sobě naopak neumožňuje dotyčnému podniku platně zpochybnit tvrzení Komise tím, že předloží jiné vysvětlení skutkových okolností případu. Tak je tomu pouze

v případě, kdy důkazy předložené Komisí neumožňují prokázat existenci protiprávního jednání jednoznačně a vyžadují výklad (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, Coats Holdings a Coats v. Komise, T-36/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 74).

100 Kromě toho žádné ustanovení ani žádná obecná zásada unijního práva Komisi v tomto ohledu nezakazuje, aby vůči podniku použila prohlášení jiného stíhaného podniku. Nebylo-li by tomu tak, bylo by důkazní břemeno Komise spočívající v prokázání jednání porušujícího článek 81 ES neunesitelné a neslučitelné s její úlohou dohledu nad řádným uplatňováním těchto ustanovení (viz, obdobně, rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 91 výše, bod 192).

101 Prohlášení podniku obviněného z účasti na kartelové dohodě, jehož správnost je popírána několika dalšími obviněnými podniky, však nemůže být považováno za dostatečný důkaz existence protiprávního jednání spáchaného těmito podniky, když nebylo podpořeno jinými důkazními materiály, přičemž se rozumí, že vyžadovaný stupeň potvrzení může být nižší s ohledem na hodnověrnost dotčených prohlášení (rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 91 výše, body 219 a 220).

102 Co se týče důkazní hodnoty jednotlivých důkazů, jediným kritériem pro hodnocení předložených důkazů je jejich hodnověrnost (rozsudek Dalmine v. Komise, bod 98 výše, bod 72).

103 Podle pravidel obecně platných v oblasti dokazování závisí hodnověrnost, a tudíž důkazní hodnota dokumentu, na jeho původu, na okolnostech jeho vypracování, na osobě, které je určen, a na smysluplné a spolehlivé povaze jeho obsahu (rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Recueil, s. II-491, body 1053 a 1838).

104 Pokud jde o prohlášení, zvláště vysokou důkazní hodnotu je možné dále přiznat těm, která jsou zaprvé hodnověrná, zadruhé byla učiněna jménem podniku, zatřetí je učinila osoba vázaná služební povinností jednat v zájmu tohoto podniku, začtvrté nejsou v zájmu osoby, která je učinila, zapáté pochází od přímého svědka okolností, které jsou v těchto prohlášeních vylíčeny, a zašesté byla poskytnuta písemně, záměrně a po zralé úvaze (v tomto smyslu viz rozsudek JFE Engineering a další v. Komise, bod 91 výše, body 205 až 210).

105 Přestože vzhledem k možnosti, že v projednávaném případě budou mít účastníci protiprávní kartelové dohody tendenci zmenšovat význam svého přispění k protiprávnímu jednání a zvyšovat význam takového přispění ostatních účastníků, je obecně namístě určitá nedůvěra k dobrovolným výpovědím těchto účastníků, nic to nemění na skutečnosti, že požadování výhody na základě oznámení o spolupráci za účelem získání osvobození od pokuty nebo jejího snížení nutně nevede k podnětu předložit zkreslené důkazy o účasti dalších účastníků dotčené kartelové dohody. Jakákoliv snaha uvést Komisi v omyl by totiž mohla zpochybnit upřímnost a úplnost spolupráce žadatele, a ohrozit tak možnost, aby tato osoba získala úplnou výhodu na základě oznámení o spolupráci (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 16. listopadu 2006, Peróxidos Orgánicos v. Komise, T-120/04, Sb. rozh. s. II-4441, bod 70).

106 V tomto ohledu je třeba ještě poznamenat, že případné důsledky sdělení zkreslených informací Komisi jsou o to závažnější, že zpochybněné prohlášení podniku musí být podpořeno jinými důkazy, jak vyplývá z bodu vyplývá 101 výše. Tato okolnost totiž zvyšuje riziko, že jak Komise, tak další podniky obviněné z účasti na protiprávním jednání identifikují nepřesná prohlášení.

107 Výše citovaná judikatura se *per analogiam* vztahuje i na čl. 53 odst. 1 Dohody o EHP.

Důkazy použité v napadeném rozhodnutí, co se týče účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání

– Úvodní poznámky

108 Ve světle judikatury připomenuté v bodě 92 výše je třeba mít za to, že jelikož Tribunálu přísluší posoudit, zda jsou důkazy a ostatní poznatky uplatněné Komisí v napadeném rozhodnutí dostatečné k prokázání existence protiprávního jednání přičteného žalobkyni, přísluší mu rovněž po podrobném přezkumu odůvodnění napadeného rozhodnutí označit důkazy použité Komisí k prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

109 Na tomto základě je třeba připomenout, že správní řízení upravené nařízením č. 1/2003, které probíhá před Komisí, se dělí na dvě rozdílné po sobě následující fáze, z nichž každá odpovídá vlastní vnitřní logice, totiž jednak fázi předběžného šetření,

a jednak kontradiktorní fázi. Fáze předběžného šetření, během které Komise vykonává vyšetřovací pravomoci stanovené nařízením č. 1/2003 a která trvá až do oznámení námitek, má umožnit Komisi shromáždit všechny relevantní skutečnosti potvrzující, či nikoli existenci protiprávních jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže a zaujmout první stanovisko, pokud jde o směřování řízení a o způsob, jak by mělo dále probíhat. Naproti tomu kontradiktorní fáze, která trvá od oznámení námitek do přijetí konečného rozhodnutí, má Komisi umožnit, aby se s konečnou platností vyslovila k vytýkanému protiprávnímu jednání (viz, obdobně, rozsudky Soudního dvora Limburgse Vinyl Maatschappij a další v. Komise, bod 96 výše, bod 183, a ze dne 21. září 2006, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied v. Komise, C-105/04 P, Sb. rozh. s. I-8725, bod 38).

110 Z judikatury připomenuté v bodě 109 výše vyplývá, že vyhledávání směřující k označení uvedených důkazů Tribunálem se může týkat pouze části odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž Komise popisuje kontradiktorní fázi správního řízení. Komise totiž může rozhodnout o zachování či změně prvního stanoviska a s konečnou platností tak rozhodnout o vytýkaném protiprávním jednání až poté, co obdrží v rámci této fáze vyjádření žalobkyně k prvnímu stanovisku zaujatému Komisí po skončení fáze předběžného šetření, tak jak bylo uvedeno v oznámení námitek.

111 Na tomto základě je třeba v projednávaném případě konstatovat, že bod 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí, nadepsaný „Posouzení a závěry Komise“ (body 347 až 360 odůvodnění napadeného rozhodnutí), figuruje pod nadpisem „5. Použití článku 81 [ES] a článku 53 [Dohody o EHP]“, v rámci něhož je pododdíl 5.3.2, týkající se povahy protiprávního jednání, následován částí 5.4, věnovanou „[a]rgumentům předloženým účastníky v odpověď na skutečnosti a posouzení Komise uvedené v oznámení

námitek“. Část 5.4 obsahuje pododdíl 5.4.1, který krátce shrnuje „[a]rgumenty uplatněné [žalobkyní]“. Samotný posledně uvedený pododdíl obsahuje jediný bod, a to bod 5.4.1.1, nadepsaný „Posouzení a závěry Komise“. Po tomto bodě nenásleduje bod 5.4.1.2, ale rovnou pododdíl 5.4.2, nadepsaný „Argumenty uplatněné společností Uralita“.

112 V důsledku toho se posouzení Komise uvedená v bodě 5.4.1.1 týkají výhradně vyjádření žalobkyně v odpověď na oznámení námitek. Dále je třeba mít za to, že po skončení kontradiktorní fáze správního řízení tvoří závěry vyvozené v tomto bodě 5.4.1.1 konečné závěry Komise stran účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

113 Z předchozích úvah, jakož i z judikatury připomenuté v bodě 109 výše vyplývá, že jakýkoliv přímý, či dokonce nepřímý odkaz v bodě 5.4.1.1 na body odůvodnění rozhodnutí předcházející bodům odůvodnění uvedeným v tomto bodě, a sice body 347 až 360 odůvodnění, může Komisi v této fázi odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy v kontradiktorní fázi, umožnit znovu použít důkazy zmíněné dříve v uvedeném rozhodnutí. Naopak při neexistenci přímého nebo nepřímého odkazu v bodě 5.4.1.1 na důkazy uvedené v jiných bodech odůvodnění, než které obsahuje, je třeba mít za to, že se Komise po skončení kontradiktorního řízení, které vedla ohledně skutečností, které by mohly být připisovány žalobkyni, nakonec rozhodla je v rámci prokazování její účasti na dotčeném protiprávním jednání neuplatnit. A konečně, jestliže po obdržení vyjádření podniku k oznámení námitek Komise ve svém posouzení důkazů, které měla k dispozici po skončení fáze předběžného šetření, při rozhodování o účasti

uvedeného podniku na protiprávním jednání sama zpochybní důkazní hodnotu uvedených důkazů, Tribunál musí toto posouzení Komise zohlednit.

114 Ve světle těchto úvodních poznámek je třeba označit důkazy, které se Komise v projednávaném případě rozhodla po skončení kontradiktorního řízení použít pro prokázání, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání, a které jsou tudíž součástí souboru nepřímých důkazů dovolávaného Komisí.

115 V tomto ohledu je třeba uvést, že se účastnice řízení shodují v tom, že v napadeném rozhodnutí spočívá soubor nepřímých důkazů uplatňovaných Komisí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání na třech typech důkazů, a to:

– přiznání žalobkyně, pokud jde o její účast na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998;

– poznámkách S. (FC) a

– prohlášeních jiných členů kartelové dohody.

116 Naopak účastnice řízení se rozcházejí zejména s ohledem na bod 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí stran důkazní hodnoty uvedených důkazů pro účely posouzení, zda se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání.

– Důkazy původně použité Komisí v napadeném rozhodnutí v předběžné fázi správního řízení

117 Z podrobného přezkumu odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedeného v části 4.3, věnované historii kartelové dohody, v rozsahu, ve kterém se týká období tvrzené účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, a sice od 16. prosince 1996 do 9. února 2000, vyplývá, že jméno žalobkyně nebo jméno jejího zaměstnance je přímo či nepřímo označeno ve vztahu ke dvaceti jedné události, které Komise zmiňuje (dále jen „21 událostí“).

118 Ve světle vyjádření formulovaného v bodě 110 výše je třeba přezkoumat, které z těchto 21 událostí se Komise v bodě 5.4.1.1 rozhodla po skončení kontradiktorní fáze správního řízení použít prostřednictvím souboru nepřímých důkazů k prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

119 Na tomto základě je po označení důkazů výslovně uvedených v bodě 5.4.1.1 třeba za účelem určení, zda Komise na podporu svého závěru ohledně účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání nepřímo uvedla jiné důkazy, provést výklad znění bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

– Důkazy výslovně použité Komisí v napadeném rozhodnutí po skončení kontradiktorní fáze správního řízení

120 Z odůvodnění uvedeného v bodě 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí, ve kterém Komise uvádí posouzení a závěry, které vyvodila po skončení kontradiktorní fáze správního

řízení, tedy bodů 347 až 360 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, vyplývá, že Komise přímo či nepřímo uvedla pět událostí, z celkového počtu 21 událostí původně uvedených v rámci předběžné fáze správního řízení, jako prokazující účast žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, a to:

– zejména v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s uvedením poznámek S. (FC), telefonní hovor ze dne 16. prosince 1996 mezi S. (FC) a S. (EKA), původně uvedený v bodě 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– v bodech 350 a 356 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s odkazem na získaná ústní prohlášení, schůzku v Turku ze dne 14. října 1997, původně uvedenou v bodech 162 až 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– v bodech 350 a 356 odůvodnění napadeného rozhodnutí, s uvedením přiznání žalobkyně a dále, s odkazem na body 182 a 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí, poznámek S. (FC), protiprávní schůzku ze dne 28. ledna 1998, původně uvedenou v bodech 182 až 186 odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– zejména v bodě 349 odůvodnění, s uvedením poznámek S. (FC), telefonní hovor ze dne 4. prosince 1998, původně uvedený v bodě 219 odůvodnění napadeného rozhodnutí;

– a konečně, v bodech 347 a 349 odůvodnění, s uvedením poznámek S. (FC), telefonní hovor ze dne 9. prosince 1999, původně uvedený v bodě 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

121 Je třeba určit, zda Komise v bodě 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí nepřímo uvedla jiné události, které by mohly prokázat účast žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, a za tímto účelem provést výklad znění bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

– Výklad bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí

122 Jak vyplývá z písemností účastnic řízení, výklad bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí je rozhodující pro označení jiných důkazů, než které Komise výslovně uvedla v bodě 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí, které byly Komisí použity pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

123 Podle žalobkyně totiž Komise v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyloučila veškeré jiné odkazy na poznámky S. (FC), nežli tři odkazy uvedené v bodě 349 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Komise tento výklad zpochybňuje.

124 Na jednání v odpovědi na otázky položené Tribunálem ohledně výkladu, který je třeba dát znění bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise zejména uvedla následující.

125 Zaprvé v uvedeném bodě odůvodnění rozlišovala mezi třemi odkazy na poznámky S. (FC) výslovně uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí a ostatními důkazy použitými proti žalobkyni.

126 Co se týče tří odkazů na poznámky S. (FC) výslovně uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které odkazují na tři události popsané v bodech 130, 219 a 258 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, Komise trvala na tom, že představují zvláště průkazné důkazy, jelikož umožňují konstatovat přímé kontakty mezi členy kartelové dohody a žalobkyní.

127 Ostatní důkazy použité proti žalobkyni nepocházejí přímo od ní. Nebyly však z pohledu judikatury vyloučeny ze souboru nepřímých důkazů použitých Komisí pro prokázání, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání.

128 Zadruhé Komise uvedla, že výraz „[v] ostatních případech, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]“, uvedený na začátku bodu 352 odůvodnění tohoto rozhodnutí, musí být vykládán jako odkazující na odkazy na žalobkyni figurující v bodech 220, 256, 305 a 319 odůvodnění, jakož i v ostatních bodech odůvodnění uvedených v bodech 305 a 319 odůvodnění.

129 Zatřetí, co se týče dosahu druhé a třetí věty bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v rozsahu, v jakém zmiňují nedostatky ve spisu Komise a to, že tato skutečnost bude zohledněna, pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání, Komise uvedla, že na rozdíl od tvrzení žalobkyně má k dispozici dostatek důkazů pro prokázání doby trvání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, a sice od prosince 1996 do února 2000. V této věci dále upřesnila, že přestože měla k dispozici další důkazy, které mohly prokázat takovou účast v roce 1994, 1995 a na počátku roku 1996, rozhodla se použít pouze nejlepší důkazy, které měla k dispozici, a sice „tři odkazy“ či dále „tyto tři pasáže“, z nichž první je „telefonní hovor ze dne 16. prosince 1996“.

130 Vzhledem k argumentům účastnic řízení uvedeným v jejich písemnostech, jakož i na jednání je třeba nejprve konstatovat, že mezi 21 událostmi uvedenými v bodě 117 výše je 19 událostí popsáno na základě poznámek S. (FC).

131 Dále z těchto 19 událostí vycházejících z poznámek S. (FC) jsou tři, jak bylo uvedeno v bodě 120 výše a Komisí na jednání, výslovně uvedeny v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Ohledně nich se účastnice řízení shodují v tom, že mají za to, že tyto tři odkazy nejsou součástí „ostatních případů, kdy je v [napadeném rozhodnutí] odkazováno na [žalobkyni]", ve smyslu bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

132 A konečně, jak vyplývá z bodu 120 výše, poznámky S. (FC) v rozsahu, v jakém se týkají protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, jsou výslovně uvedené pod bodem 5.4.1.1, v bodech 350 a 356 odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazem na body 182 a 184 odůvodnění uvedeného rozhodnutí. Tento čtvrtý odkaz vycházející z poznámek S. (FC) proto rovněž nemůže být součástí „ostatních případů, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", ve smyslu bodu 352 odůvodnění tohoto rozhodnutí.

133 Naopak je třeba konstatovat, že patnáct dalších událostí vycházejících z poznámek S. (FC) [dále jen „15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC)"] není výslovně uvedeno v bodě 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí.

134 Zaprvé, co se totiž týče vysvětlení podaného Komisí, podle kterého výraz „[v] ostatních případech, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", uvedený na začátku bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, odkazuje na body 220, 256, 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jakož i na ostatní body odůvodnění uvedené v těchto bodech 305 a 319 odůvodnění (a sice na body 130, 150, 184, 219, 229, 256 a 258 odůvodnění), je sice třeba uznat, že tento výklad je možný,

jelikož body 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádějí mimo jiné další čtyři body odůvodnění uvedeného rozhodnutí zmiňující se o obsahu poznámek S. (FC) ohledně čtyř událostí, a sice těch, které byly uvedeny v bodech 150, 220, 229 a 256 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Takový výklad je však pro účely výkladu výrazu „[v] ostatních případech, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", buď neúplný, jelikož se týká pouze čtyř z 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), nebo postrádá relevanci, jelikož je v uvedených bodech 305 a 319 odůvodnění odkazováno rovněž na body 130, 184, 219 a 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které představují, pokud jde o tři z nich, tři výslovné odkazy na žalobkyni vycházející z poznámek S. (FC), uvedené v bodě 349 odůvodnění, nebo které, co se týče bodu 184 odůvodnění napadeného rozhodnutí, informují o obsahu poznámek S. (FC), pokud jde o protiprávní schůzku ze dne 28. ledna 1998, ohledně níž žalobkyně výslovně přiznala svoji účast, přinejmenším částečně. Výklad poskytnutý Komisí, z něhož vyplývá, že výše uvedená formulace by odkazovala pouze na body 130, 150, 184, 219, 220, 229, 256, 258, 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a je tak částečně neúplný a částečně postrádá relevanci, tudíž nemůže být Tribunálem zohledněn.

135 V důsledku toho je třeba mít za to, že jediným způsobem, jakým je třeba vykládat výraz „[v] ostatních případech, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", uvedený na začátku bodu 352 odůvodnění tohoto rozhodnutí, je ten, podle něhož uvedený výraz odkazuje na 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC).

136 Zadruhé je třeba konstatovat, že ze znění téže druhé části této první věty bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že se Komise s žalobkyní shoduje rovněž ohledně pravděpodobně nepřímé, ve vztahu k žalobkyni, povahy původu informací obsažených v 15 dalších odkazech na žalobkyni v poznámkách S. (FC). Podle samotného znění této druhé části totiž „Komise uznává argument společnosti, podle

kterého mohou informace pocházet od třetích osob spíše nežli od ní samotné“. Je tudíž nutno konstatovat, že výslovně souhlasí s argumentem žalobkyně, tak jak je obsažen v bodě 345 odůvodnění napadeného rozhodnutí (v pododdíle 5.4.1 nadepsaném „Argumenty uplatněné [žalobkyní]“) a původně uveden v bodě 44 její odpovědi na oznámení námitek.

137 K tomuto poslednímu bodu, se výslovné znění této druhé části první věty bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí jeví být v projednávaném případě určující, jelikož pochází z kontradiktorní fáze správního řízení, tedy fáze, která, jak bylo připomenuto v bodě 109 výše, umožňuje Komisi s konečnou platností rozhodnout o vytýkaném protiprávním jednání a která uzavírá uvedené řízení, v projednávaném případě ve prospěch argumentu žalobkyně uvedeného v její odpovědi na oznámení námitek.

138 Zatřetí je třeba konstatovat, že druhá věta bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí potvrzuje posledně uvedené posouzení, pokud jde o dosah první věty. Komise v ní totiž stejně výslovně uvádí, že její spis neobsahoval „dostatek důkazů, které by umožňovaly s určitostí prokázat, že dotčené informace“, tedy 15 ostatních odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), „pocházely přímo od žalobkyně“. Proto je třeba mít za to, že tímto konstatováním Komise uvádí, že jí důkazy obsažené v jejím spisu neumožňovaly právně dostačujícím způsobem podepřít 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC).

139 Toto konstatování se ostatně jeví být částečně potvrzené způsobem, jakým Komise popisuje svůj přístup v bodě 129 výše k důkazům, které měla k dispozici. Komise v něm totiž výslovně uvádí, že se nakonec rozhodla omezit dobu trvání protiprávního jednání žalobkyně v závislosti na uvedených důkazech tak, že se držela nejlepších

důkazů, které měla k dispozici, a sice tří odkazů, z nichž první se týká telefonního hovoru ze dne 16. prosince 1996, to znamená, konkrétně a zjevně, tří odkazů výslovně uvedených v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

140 Komise tak uznává, že nemohla použít těchto 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, na rozdíl od tří výše uvedených odkazů a poznámek S. (FC) ohledně protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998.

141 Je tudíž třeba konstatovat, že v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjádřila sama Komise pochybnosti o věrohodnosti 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) pro přičtení účasti na dotčeném protiprávním jednání žalobkyni.

142 Začtvrté je třeba konstatovat, že posledně uvedená úvaha je potvrzena zněním třetí věty bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém sama Komise zcela jasně vyvozuje důsledky svých vlastních konstatování, pokud jde o nedostatek věrohodnosti 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Komise tak prohlašuje, že „[t]o bude zohledněno v rámci doby trvání protiprávního jednání, z něhož se [žalobkyně] musí zodpovídat". Takový závěr zcela zjevně ukazuje, že Komise měla za to, že s ohledem na důkazy figurující v jejím spisu nepředstavuje 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) důkazy dostatečně věrohodné pro prokázání, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání.

143 Toto posouzení nemůže být změněno s ohledem na vysvětlení poskytnutá Komisí na jednání v odpovědi na otázky položené Tribunálem ohledně významu, jaký je třeba podle ní dát třetí větě bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Při této příležitosti Komise navrhovala mít za to, že poslední věta bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tedy že „[t]o bude zohledněno v rámci doby trvání protiprávního jednání, z něhož se [žalobkyně] musí zodpovídat", se skutečně neminula účinkem, neboť důkazy, které měla k dispozici, pokud jde o období předcházející 16. prosinci 1996, nepoužila pro vymezení účasti žalobkyně na protiprávním jednání mezi rokem 1994 a počátkem roku 1996.

144 Takový výklad, znamenající, že důkazy vyloučené podle bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí se vztahovaly k období předcházejícímu 16. prosinci 1996, nelze přijmout, a to ze dvou následujících důvodů.

145 V první řadě je nutno konstatovat, že žádný z bodů odůvodnění uvedených v bodech 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, na které Komise odkazuje při výkladu výrazu „[v] ostatních případech, kdy je v […] [napadeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", se netýká události, k níž by došlo přede dnem, ke kterému podle Komise začala účast žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, tedy 16. prosincem 1996. Ze všech úvah uvedených Komisí v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí přitom vyplývá, že to byly skutečně nedostatky spisu Komise, pokud jde o „ostatní případy, kdy je v [uvedeném] rozhodnutí odkazováno na [žalobkyni]", které ji vedly k prohlášení, že uvedené nedostatky budou „zohledněny v rámci doby trvání protiprávního jednání, z něhož se [žalobkyně] musí zodpovídat".

146 Ve druhé řadě tento výklad popřel přístup, který Komise naposledy popsala na jednání a který je připomenut zejména v bodě 139 výše.

147 Z jasné povahy výrazů použitých Komisí v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak vyplývá, že se v této fázi odůvodnění týkajícího se podle samotného nadpisu bodu 5.4.1.1 posouzení a závěrů Komise vztahujících se k vyjádření žalobkyně, které uzavírá kontradiktorní fázi správního řízení, rozhodla vyloučit 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) z důkazů, které by mohly být použity proti žalobkyni.

148 Zapáté je třeba dodat, že narozdíl od svého tvrzení Komise v žádném okamžiku, a to ani v tomto bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a dokonce ani v ostatních bodech odůvodnění pod bodem 5.4.1.1, neuvedla, že navzdory této nedostatečné věrohodnosti 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) je považuje za součást souboru nepřímých důkazů, který uplatňovala pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

149 Zcela naopak z obecného kontextu odůvodnění pod bodem 5.4.1.1. vyplývá, že v první řadě v bodech 349 až 351 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jak bylo uvedeno v bodě 131 výše, Komise rozlišovala tři odkazy uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí a odkazy vztahující se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 na straně jedné a 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) na straně druhé. Stejně tak je třeba konstatovat, že v bodě 351 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise komentuje reakce žalobkyně týkající se tří odkazů uvedených v bodě 349 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

150 Dále, ve druhé řadě, v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zcela výslovně odkázala na „ostatní případy, kdy je odkazováno na [žalobkyni]“, to znamená na 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), takže z tohoto výrazu, který zahajuje první větu uvedeného bodu odůvodnění, vyplývá výslovná vůle Komise označit jinou kategorii odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC). Je třeba ostatně

poznamenat, že ve svých písemnostech Komise uvedla, že nezpochybňuje, že provedla kategorizaci odkazů vycházejících z poznámek S. (FC) „podle jejich důkazní hodnoty“ (viz bod 67 výše). V týchž písemnostech potvrzuje, jak bylo uvedeno v bodě 147 výše, že 15 jiných odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) nežli odkazy v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nebylo zohledněno, jelikož byly nedostatečné pro prokázání jejího koluzního jednání.

151 Komise má přesto za to, že navzdory této nedostatečné věrohodnosti 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) je mohla zohlednit v rámci souboru nepřímých důkazů, který uplatňovala.

152 V první řadě Komise na podporu tohoto tvrzení na jednání odkázala zejména na body 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v nichž jsou ostatní výňatky z poznámek S. (FC) výslovně zmíněny jako důkazy proti žalobkyni.

153 Takový argument nelze přijmout, jelikož uvedené body 305 a 319 odůvodnění napadeného rozhodnutí předcházejí vyjádření žalobkyně k oznámení námitek (pododdíl 5.4.1) a jelikož v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise v odpověď na uvedené vyjádření žalobkyně uznává, jak potvrzuje ve svých písemnostech, že těchto 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) nemohla použít pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Je tak třeba konstatovat, že znění bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí neponechává žádný prostor pro pochybnosti, pokud jde o úděl, který Komise po skončení kontradiktorní fáze správního řízení vyhradila těmto ostatním odkazům.

154 Ve druhé řadě Komise podotýká, že v bodech 357 a 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí vycházejí obecně její výtky proti žalobkyni z poznámek S. (FC) a neomezují se na tři odkazy uvedené v bodě 349 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

155 V tomto ohledu je třeba především ohledně bodu 357 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovat, že je v něm skutečně výslovně odkazováno na poznámky S. (FC). Takový odkaz však neumožňuje mít za to, že Komise jím měla na mysli všech 19 odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC). Vzhledem k závěru vyvozeném Komisí v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž takový obecný odkaz nesplňuje požadavky na přesnost vyžadované podle judikatury připomenuté v bodě 96 výše pro Komisí uplatňovaný soubor nepřímých důkazů. V projednávaném případě je tomu tak tím spíše, že poznámky S. (FC) představují všeobecně známou část důkazů použitých Komisí proti žalobkyni, a sice 19 z 21 událostí, ve vztahu k nimž byla žalobkyně jmenována. Každopádně přijetí tohoto argumentu Komise týkajícího se odkazu na poznámky S. (FC), který učinila v bodě 357 odůvodnění napadeného rozhodnutí, by mělo za následek nepřekonatelný rozpor mezi těmito dvěma body odůvodnění a jasným zněním bodu 352 odůvodnění uvedeného rozhodnutí.

156 V důsledku toho je třeba mít za to, že odkaz na poznámky S. (FC) v bodě 357 odůvodnění napadeného rozhodnutí se týká pouze tří odkazů uvedených v bodě 349 odůvodnění uvedeného rozhodnutí a poznámek S. (FC) vztahujících se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998.

157 Dále Komise v bodě 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí neurčitě a obecně odkazuje na všechny „listinné důkazy časově blízké skutkovým okolnostem (uvedené v pododdíle 4.3)“. Ze 21 událostí uvedených v bodě 117 výše přitom vyplývá, že ve vztahu k době protiprávního jednání zohledněné Komisí proti žalobkyni představují pouze poznámky S. (FC) takové časově blízké důkazy výslovně zmiňující, přímo či nepřímo, žalobkyni. Je totiž třeba uvést, že pasáže poznámek W. (EKA) zohledněné

Komisí v bodech 162 až 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkající se schůzky v Turku ze dne 14. října 1997, se žalobkyně nijak netýkají. Stejně jako u odkazu na poznámky S. (FC) provedeného v bodě 357 odůvodnění napadeného rozhodnutí je tudíž třeba mít za to, že takový odkaz na poznámky S. (FC), svojí povahou neurčitý a obecný, neumožňuje mít za to, že Komise, jak tvrdí, zohlednila všechny odkazy vycházející z uvedených poznámek, včetně 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), které se nicméně v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozhodla nepoužít pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Každopádně z týchž důvodů, jaké byly uvedeny ohledně bodu 357 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud by měl být argument Komise přijat, vyplynul by z toho nepřekonatelný rozpor mezi závěry, které vyvodila v uvedeném bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a ostatními odůvodněními uvedenými pod bodem 5.4.1.1 uvedeného rozhodnutí.

158 Proto je třeba mít za to, že odkaz v bodě 358 odůvodnění napadeného rozhodnutí na veškeré „listinné důkazy časově blízké skutkovým okolnostem (uvedené v pododdíle 4.3)“ se týká pouze tří odkazů uvedených v bodě 349 odůvodnění téhož rozhodnutí a poznámek S. (FC) vztahujících se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998.

159 A konečně, ve třetí řadě, Komise tvrdí, že z judikatury vyplývá, že skutečnost, že informace je poskytnuta nepřímo nebo že má druhořadý dosah, nemá žádný dopad na možnost jejího využití jako důkazu. V projednávaném případě, jak vyplývá z jasného znění bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z písemností samotné Komise, se však posledně jmenovaná v kontradiktorní fázi správního řízení bezvýhradně rozhodla těchto 15 odkazů na žalobkyni vycházejících z poznámek S. (FC) neuplatnit.

160 Vzhledem tomu, že v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise nejenže v prvních dvou větách uvedeného bodu odůvodnění uznala nízkou důkazní hodnotu 15 dalších odkazů na žalobkyni vycházejících z poznámek S. (FC), ale především ve třetí větě téhož bodu odůvodnění došla k závěru, že nemůže uvedené odkazy v poznámkách S. (FC) použít pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání, je tudíž třeba mít za to, že jí příslušelo výslovně uvést, pokud to byl její další záměr, že má nicméně za to, že tytéž odkazy mohou být použity v rámci souboru nepřímých důkazů.

161 Komise přitom nikde mezi body 353 a 356 odůvodnění napadeného rozhodnutí k takovému opětovnému začlenění 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) do souboru nepřímých důkazů pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání nepřistoupila.

162 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že tvrzení, že se Komise v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí rozhodla vyloučit 15 dalších odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC) z důkazů v její neprospěch, a to i ze souboru nepřímých důkazů uplatňovaného Komisí, je správné.

– Závěry ohledně označení důkazů použitých proti žalobkyni na základě její údajné účasti na dotčeném protiprávním jednání

163 V první řadě je nutno zaprvé uvést, že nikde v bodě 5.4.1.1 napadeného rozhodnutí Komise nezmiňuje datum 9. února 2000 jako den označující ukončení účasti

žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Stejně jako v něm nepředkládá ani náznak důkazu stran určení data ukončení účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

164 Zadruhé, v odpověď na argumenty žalobkyně v této věci (viz bod 57 výše) Komise tvrdí, že není důležité, že žalobkyně neslyšela prohlášení společnosti EKA při příležitosti oficiálního zasedání CEFIC konaného dne 9. února 2000, jelikož kartelová dohoda k tomuto dni skončila. Každopádně podle ní skutečnost, že žalobkyně uvádí, že toto prohlášení neslyšela, představuje závažný ukazatel její účasti na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000.

165 Je však třeba především konstatovat, že tyto argumenty Komise směřující ke zpochybnění důležitosti určení data ukončení údajné účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání nelze přijmout. Je totiž třeba připomenout, že doba trvání protiprávního jednání, jejíž stanovení předpokládá, že je znám den jeho ukončení, je jedním ze základních prvků protiprávního jednání, jehož prokázání přísluší Komisi (rozsudek Peróxidos Orgánicos v. Komise, bod 105 výše, bod 52). Komisi tudíž v projednávaném případě příslušelo předložit důkaz účasti žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000.

166 Kromě toho určení dne ukončení údajné účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání Komisí bylo v projednávaném případě tím nezbytnější, že z bodů 48 a 49 vyjádření žalobkyně k oznámení námitek, jakož i z jejích písemností v projednávané věci vyplývá, že žalobkyně výslovně zpochybnila, že by se zúčastnila protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000. Je tudíž třeba konstatovat, že Komise v bodě 5.4.1.1, v němž měla posoudit vyjádření žalobkyně k oznámení námitek a nakonec vyvodit závěry z dotčeného správního řízení, opomenula uvést důvody, pro něž měla nakonec za to,

navzdory vyjádření žalobkyně, že se posledně jmenovaná protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000 zúčastnila.

167 Zatřetí a každopádně je třeba uvést, jak Komise sama uznává, že nakonec až v bodě 488 odůvodnění napadeného rozhodnutí figurujícím v části 7.1, nadepsané „Počáteční a konečný den", hlavy 7, mající nadpis „Doba trvání protiprávního jednání", tvrdí, že zejména s odkazem na bod 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí, figurující v části 4.3 o historii kartelové dohody, určila den ukončení účasti členů kartelové dohody na protiprávním jednání a vyvozuje závěry v tomto ohledu.

168 V bodě 488 odůvodnění napadeného rozhodnutí i v bodě 283 odůvodnění, na který odkazuje, Komise uvádí den 9. února 2000 jako datum protiprávní schůzky členů kartelové dohody při příležitosti oficiálního zasedání CEFIC konaného téhož dne v Bruselu. Je přitom třeba uvést nejasnou a rozpornou povahu takto Komisí uvedeného odůvodnění pro zohlednění dne 9. února 2000 jakožto konce trvání protiprávního jednání žalobkyně.

169 V bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak Komise uvádí, že dne 9. února 2000 se v Bruselu konalo oficiální zasedání CEFIC, kterého se žalobkyně zúčastnila. Z téhož bodu odůvodnění vyplývá, že při příležitosti tohoto zasedání S. (EKA) informoval „své kolegy, že odmítá jakoukoliv další diskuzi s konkurenty". Je tak nutno konstatovat, že pokud Komise v bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně uvádí, že účast společnosti EKA, společnosti Arkema France a žalobkyně na oficiálním zasedání CEFIC vyplývá z písemností v jejím spisu, nezmiňuje naopak žádný důkaz účasti žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000, v průběhu které učinil S. (EKA) své prohlášení jménem společnosti EKA. Mimoto v uvedeném bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise neuvádí ani konání protiprávní schůzky

při příležitosti oficiálního zasedání CEFIC ze dne 9. února 2000. Spokojuje se totiž se zmínkou o prohlášení jménem společnosti EKA „při příležitosti oficiálního zasedání" CEFIC z téhož dne.

170 V důsledku toho z předchozích úvah vyplývá, že se Komise v bodě 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí spokojila s domněnkou, že účast žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 9. února 2000 vyplývá z její účasti na oficiálním zasedání CEFIC ze dne 9. února 2000. Taková domněnka se jeví být nedostatečnou, jelikož žalobkyně ve svém vyjádření k oznámení námitek výslovně zpochybnila, že by se protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000 zúčastnila. Mimoto je třeba podotknout, že nikde v napadeném rozhodnutí Komise netvrdí, že se účastníci oficiálních zasedání CEFIC nutně účastnili schůzek kartelové dohody konaných při jejich příležitosti. V bodě 76 odůvodnění napadeného rozhodnutí nanejvýš uvádí, že na úrovni vyššího managementu probíhaly diskuze na mnohostranných schůzkách, často při příležitosti zasedání pracovní skupiny CEFIC pro chlorečnan sodný.

171 Toto směšování oficiálního zasedání CEFIC ze dne 9. února 2000 a protiprávní schůzky z téhož dne, ke kterému Komise přistupuje, se opakuje v bodě 488 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tato tvrdí, bez předložení jediného důkazu na podporu svého stanoviska a s odkazem pouze na bod 283 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že „poslední protisoutěžní schůzka, které se zúčastnily EKA, Arkema France a [žalobkyně], se konala dne 9. února 2000" a že „[žalobkyně] se přímo účastnila schůzky ze dne 9. února 2000". Přesto je nutno opět konstatovat, že jelikož Komise nikde netvrdila ani *a fortiori* neprokázala, že účast na oficiálních zasedáních CEFIC s sebou nesla účast na protisoutěžních schůzkách konaných při jejich příležitosti, žalobkyně tvrdí správně, že Komise nepředložila žádný důkaz její účasti na protiprávní schůzce ze dne

9. února 2000, která představovala jedinou schůzku kartelové dohody k uvedenému dni.

172 A konečně z přílohy I napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žalobkyně není označena jako účastnice protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000. Ve svých písemnostech se Komise v tomto ohledu dovolává pouhé věcné chyby. Z bodu 69 odůvodnění napadeného rozhodnutí a z poznámky pod čarou 114 napadeného rozhodnutí však vyplývá, že příloha I uvedeného rozhodnutí obsahuje seznam 72 protisoutěžních kontaktů, kterých se účastnili členové dotčené kartelové dohody. V důsledku toho se poslední řádek tabulky uvedené v příloze I napadeného rozhodnutí nezbytně týká protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000 označené Komisí, a nikoliv oficiálního zasedání CEFIC z téhož dne. S ohledem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a písemnosti ve spisu přitom nic neumožňuje konstatovat, že by se žalobkyně této schůzky kartelové dohody, jak tvrdí Komise, zúčastnila, a tudíž mít za to, že skutečnost, že žalobkyně nebyla označena v příloze I napadeného rozhodnutí jako účastnice protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000 vyplývá z pouhé formální chyby.

173 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že při neexistenci jakéhokoliv důkazu předloženého Komisí v tomto ohledu posledně uvedená tvrdí, že účast žalobkyně na protiprávním jednání skončila dne 9. února 2000, neprávem. Je tudíž třeba jako opodstatněný přijmout argument uvedený žalobkyní vycházející z toho, že Komise neprokázala, že by se účastnila protiprávní schůzky ze dne 9. února 2000. Nemohla tedy posledně uvedené datum zohlednit jako konec účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

174 Ve druhé řadě, co se týče zaprvé ručně psaných důkazů časově blízkých skutkovým okolnostem, ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se jedná pouze o odkazy vycházející z poznámek S. (FC). A dále mezi 19 odkazy vycházejícími z poznámek S. (FC) původně zohledněnými po skončení předběžné fáze správního řízení stran

dotčené doby trvání protiprávní jednání pouze tři odkazy vycházející z poznámek S. (FC) uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí a odkaz vztahující se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 byly Komisí po skončení kontradiktorní fáze správního řízení výslovně zahrnuty do souboru nepřímých důkazů, který měl prokázat účast žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Co se týče ostatních 15 odkazů na žalobkyni v poznámkách S. (FC), je třeba mít za to, že byly z uvedeného souboru nepřímých důkazů v bodě 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyřazeny pro nedostatečnou důkazní hodnotu.

175 Zadruhé, co se týče prohlášení konkurentů žalobkyně zařazených Komisí do souboru nepřímých důkazů v rozsahu, v němž umožňují prokázat její účast na dotčeném protiprávním jednání, z Komisí zohledněných důkazů uvedených v bodech 117 a 120 výše vyplývá, že pokud jde o dobu trvání protiprávního jednání zohledněného Komisí proti žalobkyni, jedná se o prohlášení společností EKA a FC, ale nikoliv další společnosti. Je totiž nutno konstatovat, že Komise v předběžné fázi ani po skončení kontradiktorní fáze správního řízení nezohlednila pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání prohlášení společnosti Arkema France, tak jak jsou uvedena v bodě 6 výše a přiložena k žalobě v příloze A.3.

176 Zatřetí Komise zohlednila přiznání žalobkyně týkající se její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998. Při určení rozsahu této účasti vychází Komise z poznámek S. (FC) týkajících se této schůzky a z prohlášení společností FC a EKA.

177 Nejprve je třeba posoudit důkazní hodnotu důkazů zohledněných Komisí s ohledem na závěry uvedené v bodech 163 až 176 výše a dále posoudit, zda tyto poznatky

představují důkazy dostatečné pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

K důkazní hodnotě důkazů použitých proti žalobkyni

– Ohledně písemných důkazů časově blízkých přímé účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání

178 Úvodem je třeba odložit přezkum důkazní hodnoty poznámek S. (FC) vztahujících se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 na přezkum týkající se přiznání žalobkyně, pokud jde o její účast na uvedené schůzce (viz body 216 až 218 níže).

179 Ohledně tří odkazů na žalobkyni vyplývajících z poznámek S. (FC) uvedených v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí je třeba v první řadě konstatovat, že s ohledem na vyjádření formulovaná účastnicemi řízení ve svých písemnostech, jakož i na jejich odpovědi na otázky, které jim Tribunál písemně nebo na jednání položil, poznámky S. (FC), tak jak figurují ve spisu Komise, a sice strojově psané poznámky, jsou současně výsledkem přepisu jeho finsky ručně psaných poznámek o skutečnostech, o nichž informují a které popisují, do tohoto formátu a jeho vlastního překladu z finštiny do angličtiny. V tomto ohledu navzdory několika formálním, případně terminologickým úpravám týkajícím se určitých pasáží, na které upozornil Tribunál Komisi na jednání, je třeba mít za to, že v rozsahu, ve kterém poznámky uvedené ve spisu věrně tlumočí a přebírají ručně psané poznámky původně zaznamenané S. (FC) v době rozhodné z hlediska skutkového stavu, musí být k jejich znění přepsanému do

anglického jazyka přistupováno jako k písemnému důkazu časově blízkému protiprávnímu jednání. Tři odkazy na poznámky S. (FC), tak jak jsou uvedeny v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tudíž takové důkazy představují.

180 Konkrétně co se týče zaprvé poznámek S. (FC) ohledně jeho telefonního hovoru ze dne 16. prosince 1996 se S. (EKA), první z nich uvedl, že hovořil se žalobkyní. V části přepisu tohoto rozhovoru ze dne 16. prosince 1996 učiněného S. (FC) v jeho poznámkách, která byla zohledněna Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je uvedeno: „[DŮVĚRNÉ]“. V této části bodu 349 odůvodnění týkající se tohoto hovoru je rovněž odkazováno na bod 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V tomto bodě odůvodnění Komise uvádí, že má za to, že tento důkaz prokazuje účast žalobkyně na kartelové dohodě, jelikož se účastnila protiprávního kontaktu s jedním ze svých konkurentů.

181 Co se týče zadruhé poznámek učiněných S. (FC) ohledně jeho telefonního hovoru se S. (EKA) ze dne 4. prosince 1998, druhý z nich uvedl, že Arkema France hovořila s žalobkyní. Část přepisu tohoto rozhovoru ze dne 4. prosince 1998 učiněného S. (FC) v jeho poznámkách, uvedená Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, má následující znění: „[DŮVĚRNÉ]“. V této části bodu 349 odůvodnění týkající se tohoto hovoru je rovněž odkazováno na bod 219 odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je uveden tentýž výrok.

182 Co se týče zatřetí poznámek učiněných S. (FC) ohledně jeho telefonního hovoru s L. (Arkema France) ze dne 9. prosince 1999, jeden z nich uvedl, že hovořil se žalobkyní. Co se týče tohoto telefonního hovoru, Komise v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že nebyla schopna upřesnit, který z nich s žalobkyní hovořil.

Na rozdíl od toho, co naznačuje Komise v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, přitom taková nepřesnost není zanedbatelná. Vysoké množství prostředníků totiž snižuje věrohodnost důkazu vztahujícího se k dotčeným kontaktům. V důsledku toho by stupeň věrohodnosti tohoto přepisu byl vyšší, kdyby ve skutečnosti měl uvedený rozhovor s žalobkyní S. (FC), nežli kdyby s ní hovořil L. (Arkema France).

183 Mimoto, stále co se týče tohoto telefonního hovoru ze dne 9. prosince 1999, je třeba uvést, že příslušná pasáž poznámek S. (FC), tak jak je reprodukována Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, zní následovně: „[DŮVĚRNÉ]“. V této části bodu 349 odůvodnění týkající se tohoto hovoru je rovněž odkazováno na bod 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí. V tomto bodě odůvodnění Komise uvádí, že při této příležitosti oba hovořili o nutnosti dosažení nové obecné dohody mezi soutěžiteli. Mimo výše uvedenou pasáž, tak jak byla převzata Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, se zdá, že poznámky S. (FC) reprodukované v bodě 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí upřesňovaly následující:

„[DŮVĚRNÉ]“

184 Ve druhé řadě je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodu 350 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tři odkazy na žalobkyni vycházející z poznámek S. (FC) a uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí podle Komise jasně svědčí o přímých telefonních kontaktech s žalobkyní a zjevně značí, že tato přímo přispěla k obecným dohodám o cenách. Mimoto z písemností Komise a z jejích odpovědí na otázky položené Tribunálem na jednání vyplývá, že tyto tři důkazy jsou zvláště

přesvědčivé, a představují tedy hlavní důkazy v neprospěch žalobkyně při prokazování, že se účastnila jediného a pokračujícího protiprávního jednání celoevropského rozměru stíhaného Komisí, že žalobkyně tato prohlášení nezpochybnila a že tyto důkazy časově blízké skutkovým okolnostem svědčí zvláště silně proti žalobkyni, avšak nejsou jedinými důkazy shromážděnými Komisí. Naopak žalobkyně zpochybňuje, co se týče její údajné účasti na dotčeném protiprávním jednání, důkazní hodnotu uvedených časově blízkých důkazních materiálů.

185 Z tohoto pohledu je zaprvé třeba uvést, že na rozdíl od tvrzení Komise žalobkyně ve své odpovědi na oznámení námitek (viz zejména bod 76 její odpovědi na oznámení námitek) zpochybnila důkazní hodnotu poznámek S. (FC), a zejména poznámky vztahující se k telefonnímu hovoru ze dne 16. prosince 1996.

186 Zadruhé obecně je třeba konstatovat, že na rozdíl od tvrzení Komise tyto tři odkazy na žalobkyni vycházející z poznámek S. (FC), tak jak jsou uvedeny v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, představují nepřímé důkazy údajné účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

187 Tyto tři odkazy totiž obsahují zmínku učiněnou v průběhu telefonních hovorů mezi S. (FC) a S. (EKA) (hovory ze dne 16. prosince 1996 a 4. prosince 1998) nebo mezi S. (FC) a L. (Arkema France) (hovor ze dne 9. prosince 1999) o diskuzi mezi S. (FC) a žalobkyní [viz poznámky S. (FC) k jeho hovorům ze dne 16. prosince 1996 a 9. prosince 1999, pokud budeme mít vzhledem k váhání Komise v tomto ohledu za to, že tento poslední telefonní hovor proběhl mezi S. (FC) a žalobkyní] nebo o diskuzi mezi společností Arkema France a žalobkyní [viz poznámky S. (FC) k jeho hovoru ze dne 4. prosince 1998].

188 V důsledku toho, jak tvrdí žalobkyně, se tyto tři odkazy uvedené v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí a vycházející z poznámek S. (FC) omezují na nepřímou informaci o údajné diskuzi mezi jedním z konkurentů žalobkyně a jí samotnou předcházející události, ke které se každý z těchto odkazů přímo vztahuje. Za těchto podmínek je důkazní hodnota uvedených důkazů oslabena, jelikož samy o sobě nepřinášejí přímý důkaz účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání. Aby takové poznámky mohly představovat přímý důkaz uvedené účasti, bylo by třeba, aby Komise takový důkaz získala přímo od žalobkyně (například při prohlídce jejích prostor, která v projednávaném případě nebyla provedena) nebo aby se alespoň jednalo o ručně psanou poznámku časově blízkou skutkovým okolnostem [tak jako v případě S. (FC)] informující o obsahu rozhovoru mezi autorem uvedené poznámky a žalobkyní. V projednávaném případě přitom žádný ze tří odkazů vycházejících z poznámek S. (FC) a zohledněných Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí takový přímý důkaz účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání nepředstavuje.

189 Přestože tři odkazy na žalobkyni vycházející z poznámek S. (FC), tak jak jsou uvedeny v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, představují důkazy časově blízké protiprávnímu jednání, jelikož se vztahují k událostem, které ho mohou charakterizovat, je tedy třeba přesto konstatovat, že nejsou v žádném případě časově blízké událostem, do nichž byla přímo zapojena žalobkyně. Za těchto podmínek, navzdory skutečnosti, že se tyto tři odkazy vztahují k událostem, k nimž došlo během doby trvání protiprávního jednání, je třeba k tomu, aby mohly být kvalifikovány jako průkazné, ověřit, zda jsou dostačujícím způsobem potvrzeny jinými důkazy.

190 Zatřetí, co se týče údajných rozhovorů mezi S. (FC) a žalobkyní, tak jak jsou uvedeny v poznámkách S. (FC) týkajících se telefonních hovorů ze dne 16. prosince 1996, a případně z 9. prosince 1999, a pokud – opět s ohledem na váhání Komise v této věci –

budeme mít za to, že tento poslední telefonní hovor proběhl mezi S. (FC) a žalobkyní, je možné se divit neexistenci přepisu jejich obsahu prvně jmenovaným do jeho poznámek.

191 Jak totiž vyplývá z písemností ve spise, a zejména z výňatku z poznámek S. (FC), posledně jmenovaný měl zjevně ve zvyku zaznamenávat do svých poznámek své kontakty (telefonní nebo v průběhu schůzek) s konkurenty FC. To ostatně Komise naznačuje v poslední větě bodu 351 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tvrdí, že „[p]oznámky [S. (FC)] jsou zápisy nebo zprávy ze schůzek a o telefonních hovorech, jejichž účastníkem sám byl". Je však nutno konstatovat, že v uvedených poznámkách neexistuje zápis nebo zpráva týkající se jakéhokoliv přímého telefonního kontaktu mezi S. (FC) a žalobkyní.

192 Začtvrté je třeba konstatovat, že z přepisu slyšení S. (FC) před Komisí vyplývá, že při této příležitosti nezmínil, a tudíž nepotvrdil, tyto dva rozhovory se žalobkyní, tak jak jsou uvedeny v jeho poznámkách týkajících se jeho rozhovorů ze dne 16. prosince 1996 a 9. prosince 1999. Stejně tak Tribunál podotýká, že Komise během tohoto slyšení ani nepovažovala za nezbytné požádat S. (FC), aby jí vysvětlil neexistenci zápisu o jeho údajných telefonních hovorech se žalobkyní v jeho poznámkách, obsahu těchto rozhovorů, či dokonce významu, který je třeba přisoudit těmto třem odkazům na žalobkyni, vycházejícím z jeho poznámek a uvedeným v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

193 Ve třetí řadě je třeba s ohledem na úvahy uvedené v bodech 184 až 192 výše posoudit důkazní hodnotu, která může být přiznána každému ze tří odkazů uvedených v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

194 Zaprvé, co se týče poznámek S. (FC) ohledně telefonního hovoru ze dne 16. prosince 1996, je sice možné uznat, že informace v uvedené poznámce, tak jak je zdůrazněna Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to „[DŮVĚRNÉ]“, může představovat náznak důkazu existence přímých kontaktů mezi členem kartelové dohody a žalobkyní.

195 Nicméně, jak bylo uvedeno v obecných úvahách v bodech 186 až 192 výše, je třeba konstatovat, že neexistují poznámky S. (FC) vztahující se přímo k jeho údajnému rozhovoru se žalobkyní, na který odkazuje ve svých poznámkách k telefonnímu hovoru ze dne 16. prosince 1996. V přepisu z jeho slyšení nenalezneme žádnou informaci ohledně telefonního hovoru ze dne 16. prosince 1996 ani tohoto údajného předchozího rozhovoru s žalobkyní. Komise nepředložila žádný jiný důkaz, který by mohl poskytnout poznámkám S. (FC) v tomto ohledu dostatečnou důkazní hodnotu ani v bodě 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který se vztahuje k uvedenému telefonnímu hovoru. Je třeba ostatně konstatovat, že z prohlášení společnosti EKA nevyplývá nijaký poznatek, který by mohl potvrdit obsah telefonního hovoru ze dne 16. prosince 1996, tak jak o něm bylo informováno v této poznámce S. (FC).

196 Je tudíž třeba mít za to, že při neexistenci důkazu, který by potvrzoval znění poznámek S. (FC) k telefonnímu hovoru ze dne 16. prosince 1996, během něhož bylo vysloveno jméno žalobkyně, ale do kterého nebyla přímo zapojena, tento odkaz na žalobkyni v uvedených poznámkách nepředstavuje dostatečně spolehlivý důkaz prokazující její účast na dotčeném protiprávním jednání.

197 Zadruhé, co se týče poznámek S. (FC) týkajících se telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998 mezi S. (FC) a S. (EKA), bez ohledu na neurčitost Komisí použitých výrazů při informování o údajném rozhovoru mezi společností Arkema France a žalobkyní je možné mít za to, že informace v uvedené poznámce, tak jak byla zdůrazněna Komisí

v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to že „[DŮVĚRNÉ]“, může rovněž představovat náznak důkazu existence přímých kontaktů mezi členem kartelové dohody a žalobkyní.

198 Nicméně je třeba především uvést, že se tato poznámka nevztahuje k rozhovoru mezi jedním z účastníků tohoto telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998 a žalobkyní, ale zmiňuje rozhovor mezi třetí osobou, společností Arkema France, a žalobkyní. Dále je třeba konstatovat, že z přepisu slyšení S. (FC) před Komisí nevyplývá žádná informace, která by více objasňovala obsah tohoto hovoru ze dne 4. prosince 1998, tak jak je přepsán v jeho poznámkách. Kromě toho je třeba uvést, že v bodě 219 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který se vztahuje k uvedenému telefonnímu hovoru, Komise nepředložila žádný jiný důkaz, který by mohl poskytovat poznámkám S. (FC) v tomto ohledu dostatečnou důkazní hodnotu. Stejně tak je nutno opět konstatovat, že z prohlášení společnosti EKA nevyplývá jakýkoliv poznatek, který by mohl potvrzovat obsah telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998, tak jak byl popsán v této poznámce S. (FC). A konečně je třeba podotknout, že z prohlášení společnosti Arkema France [L. (Arkema France)] při slyšení před Komisí ze dne 24. září 2004 nevyplývá jakýkoliv poznatek, který by mohl podepřít obsah telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998, tak jak byl popsán v poznámkách S. (FC), a sice že Arkema France měla rozhovor s žalobkyní. Toto konstatování není mimoto překvapující, jelikož jak tvrdí žalobkyně, z přepisu téhož slyšení společnosti Arkema France vyplývá, že ta označila žalobkyni jako členku kartelové dohody pouze pro první období trvající od října 1994 do poloviny roku 1998, ale nikoliv pro druhé období trvající od poloviny roku 1998 do května 2000.

199 Je tudíž třeba mít za to, že při neexistenci jakéhokoliv důkazu potvrzujícího znění poznámek S. (FC), co se týče telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998, nepředstavuje tento odkaz na žalobkyni v uvedených poznámkách důkaz dostatečně spolehlivý pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

200 Zatřetí, co se týče poznámek S. (FC) týkajících se telefonní hovoru ze dne 9. prosince 1999 mezi S. (FC) a L. (Arkema France), je opět možné uznat, že informace v uvedené poznámce, tak jak byla zdůrazněna Komisí v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to „[DŮVĚRNÉ]“, může představovat náznak důkazu existence přímých kontaktů mezi členem kartelové dohody a žalobkyní.

201 Nicméně na jedné straně za předpokladu, že by s žalobkyní hovořil S. (FC), jak bylo již uvedeno v obecných úvahách v bodech 186 až 192 výše, je třeba konstatovat, že neexistuje žádná poznámka S. (FC) vztahující se přímo k jeho údajnému rozhovoru s žalobkyní, na který je odkazováno v jeho poznámkách. Stejně tak nenalezneme v přepisu jeho slyšení jakoukoliv informaci ohledně tohoto údajného rozhovoru s žalobkyní. Krom toho, v bodě 258 odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahujícím se k uvedenému telefonnímu hovoru Komise nepředložila žádný jiný důkaz, který by mohl poskytovat poznámkám S. (FC) dostatečnou důkazní hodnotu ve věci telefonního hovoru ze dne 9. prosince 1999. A konečně z telefonního hovoru ze dne 4. prosince 1998 ani z prohlášení společnosti Arkema France [L. (Arkema France)] v průběhu jejího slyšení před Komisí ze dne 24. září 2004 nevyplývá žádný poznatek, který by mohl vnést Tribunálu jasno do poznámek učiněných S. (FC) v průběhu jeho telefonního hovoru ze dne 9. prosince 1999.

202 Na straně druhé i za předpokladu, že by s žalobkyní hovořil L. (Arkema France), bylo by nutné konstatovat, že by existoval rozpor mezi obsahem tohoto rozhovoru, tak jak byl přepsán S. (FC) v jeho poznámkách, a prohlášeními L. (Arkema France) během jeho slyšení ze dne 24. září 2004. Nejenže totiž z prohlášení společnosti Arkema France během uvedeného slyšení nevyplývá kontakt mezi ní a žalobkyní, ale především a opět, jak tvrdí žalobkyně, se jeví, že i když Arkema France označila žalobkyni za členku kartelové dohody v prvním období trvající od října 1994 do poloviny roku

1998, nebylo tomu tak v druhém období trvajícím od poloviny roku 1998 do května 2000.

203 Je tudíž třeba mít za to, že při neexistenci důkazu, který by mohl potvrdit znění poznámek S. (FC) ohledně telefonního hovoru ze dne 9. prosince 1999, nepředstavuje tento odkaz na žalobkyni v uvedených poznámkách dostatečně spolehlivý důkaz o prokázání její účasti na dotčeném protiprávním jednání.

204 S ohledem na všechny úvahy uvedené v bodech 178 až 203 výše je třeba mít při neexistenci jakéhokoliv důkazu, který by potvrzoval obsah tří odkazů na žalobkyni, vycházejících z poznámek S. (FC) a uvedených v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí, za to, že tyto tři Komisí zohledněné důkazy nejsou dostatečně spolehlivé k tomu, aby mohly jako takové sloužit jako důkazy prokazující protiprávní jednání žalobkyně.

– Ohledně prohlášení společností FC a EKA

205 Co se týče prohlášení konkurentů žalobkyně, jak bylo uvedeno v bodě 175 výše, přezkum jejich důkazní hodnoty se týká jen prohlášení společnosti EKA a FC.

206 Zaprvé je třeba přezkoumat argument uplatněný žalobkyní, který směřuje ke zpochybnění spolehlivosti prohlášení konkurentů v rámci její žádosti směřující k využití oznámení o spolupráci. Z tohoto pohledu stačí připomenout, jak vyplývá z judikatury uvedené v bodech 100 až 106 výše, že žádné ustanovení ani žádná obecná zásada unijního práva Komisi nezakazuje, aby vůči podniku použila prohlášení jiného stíhaného

podniku, i kdyby byla Komisí získána v rámci žádosti směřující k využití oznámení o spolupráci za účelem získání osvobození od pokuty nebo jejího snížení. Nicméně z týchž bodů vyplývá, že prohlášení podniku obviněného z účasti na kartelové dohodě, jehož správnost je popírána několika dalšími obviněnými podniky, nemůže být považováno za dostatečný důkaz existence protiprávního jednání spáchaného těmito podniky, aniž by bylo podpořeno jinými důkazními materiály, přičemž se rozumí, že požadovaný stupeň potvrzení může být z důvodu spolehlivosti dotčených prohlášení nižší. Taková podmínka potvrzení prohlášení podniku musí být rovněž dodržena v případě zpochybnění uvedeného prohlášení jiným stíhaným podnikem. Je přitom nesporné, že v projednávaném případě žalobkyně zpochybňuje správnost prohlášení společnosti EKA a FC.

207 Zadruhé je tedy třeba posoudit spolehlivost prohlášení společností EKA a FC.

208 Zaprvé, co se týče prohlášení společnosti EKA, uvedená prohlášení jsou Komisí uvedena v části 4.3 týkající se schůzky v Turku ze dne 14. října 1997 a protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998.

209 Prohlášení společnosti EKA ohledně schůzky v Turku ze dne 14. října 1997 mezi FC a společností EKA jsou uvedena v bodě 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí v části 4.3. V této pasáži prohlášení společnosti EKA, reprodukované v bodě 162 odůvodnění, je uvedeno, že FC neustále zvyšovala své dodávky do Španělska a Portugalska a že z tohoto důvodu hrozilo nebezpečí, že se španělští producenti obrátí do Francie. EKA poté prohlásila: „[DŮVĚRNÉ]“.

210 Dále v bodech 163 a 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise cituje poznámky S. (FC) a poznámky W. (EKA). Je však třeba uvést, že uvedené poznámky sice zmiňují znepokojení společnosti Arkema France a společnosti EKA z vývoje na španělském trhu, nikde se v nich však, přímo nebo nepřímo, jméno žalobkyně neobjevuje.

211 A konečně, ve svém závěru v bodě 165 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o schůzku v Turku ze dne 14. října 1997, Komise konstatovala následující:

„[B]yla otevřena otázka nerespektování podílů na trhu v Portugalsku, ve Španělsku a ve Francii ze strany [FC]. EKA a [FC] se také dohodly na zvýšení cen v těchto zemích, s výhradou podpory ostatních soutěžitelů."

212 Posledně uvedený výklad přijatý Komisí, pokud jde o prohlášení společnosti EKA citovaná v bodě 162 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nelze přijmout. Ze znění tohoto prohlášení totiž vyplývá pouze to, že se EKA a FC dohodly na sledování reakcí ostatních soutěžitelů v případě, že by zvýšily ceny. Naopak s ohledem na písemnosti ve spisu, a na rozdíl od toho, co se domnívala Komise v bodě 165 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nelze vyvodit, že k tomu, aby mohlo být přistoupeno ke zvýšení cen, musel být získán souhlas konkurentů, mj. žalobkyně. Mimoto, jak již bylo uvedeno výše, poznámky S. (FC) a W. (EKA), citované v bodech 163 a 164 odůvodnění napadeného rozhodnutí, sice zmiňují napětí na španělském a portugalském trhu, s nebezpečím dopadů na francouzský trh, tyto poznámky však v žádném případě nezmiňují jakékoliv zapojení žalobkyně ani nepotvrzují prohlášení společnosti EKA o existenci dohody o zvýšení cen podmíněné podporou konkurentů, mj. žalobkyně.

213 A konečně, jak tvrdí žalobkyně, v žádném případě nelze na základě jednání účastníků konkurenčního trhu vyloučit, že pokud by jeden z nich měl na základě pronikání konkurenta na uvedený trh ztratit podíly na trhu, bylo by přirozené, kdyby se pokusil nalézt zákazníky na sousedních trzích. Za těchto podmínek je třeba mít za to, že na rozdíl od tvrzení Komise skutečnost, že FC a EKA mohly konstatovat v průběhu schůzky v Turku ze dne 14. října 1997 nebezpečí dopadů zvýšení dodávek FC na španělském trhu na francouzský trh, nemůže být bez dalších podpůrných důkazů vykládána jako prokazující účast takového konkurenta, jakým je žalobkyně, na protiprávním jednání ve smyslu článku 81 ES. Při neexistenci jiných důkazů, které by podporovaly toto prohlášení společnosti EKA, je tak třeba mít za to, že žalobkyně právem zpochybňuje spolehlivost tohoto prohlášení.

214 Co se týče prohlášení společnosti EKA ohledně protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, jsou Komisí uvedena v části 4.3 napadeného rozhodnutí. Konkrétněji, v bodě 182 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise prohlašuje, že „ve svých prohlášeních EKA, FC a žalobkyně uvedly, že [S. (EKA), L. (Arkema France), A. (Aragonesas) a S. (FC)] se této schůzky zúčastnily". Jak bylo uvedeno výše, třetí typ důkazu, jímž Komise disponuje, spočívá v přiznání žalobkyně účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, tudíž je třeba odložit přezkum spolehlivosti prohlášení společnosti EKA ohledně uvedené schůzky a provést její analýzu v rámci posouzení důkazní hodnoty tohoto přiznání.

215 Zadruhé, prohlášení FC uvedená Komisí v části 4.3 se týkají pouze protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998. Konkrétně, rovněž v bodě 182 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise prohlašuje, že „ve svých prohlášeních EKA, FC a [žalobkyně] uvedly, že [S. (EKA), L. (Arkema France), A. (Aragonesas) a S. (FC)] se této schůzky zúčastnily". Proto z týchž důvodů, jaké byly uvedeny v bodě 214 výše o prohlášení společnosti

EKA k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, je třeba odložit přezkum spolehlivosti prohlášení společnosti FC k uvedené schůzce a provést ho v rámci posouzení důkazní hodnoty tohoto přiznání.

– Ohledně přiznání žalobkyně její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998

216 Žalobkyně nezpochybňuje svoji účast na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998. Tvrdí však, jak vyplývá z poznámek S. (FC), že tato účast byla částečná a že taková účast na jediném ze 72 protisoutěžních kontaktů uvedených v příloze I napadeného rozhodnutí je nedostatečná pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

217 Co se týče přiznání žalobkyně její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, je třeba připomenout, že z judikatury vyplývá, že skutečnost, že podnik během správního řízení před Komisí výslovně či konkludentně přizná určité skutkové nebo právní okolnosti, může představovat doplňující důkaz při posuzování opodstatněnosti žaloby podané k soudu (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2010, Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, Sb. rozh. s. I-6375, bod 90).

218 Aby mohlo být takové přiznání zohledněno jako spolehlivý důkaz, je proto třeba ve fázi posouzení opodstatněnosti žaloby ověřit, zda znění tohoto přiznání doplní další důkazy předložené Komisí ohledně protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998.

219 Zaprvé, co se týče účasti žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, především není sporu o tom, že žalobkyně v průběhu správního řízení před Komisí výslovně uznala, že se jí zúčastnila.

220 Dále je třeba na rozdíl od toho, co Komise původně tvrdila ve svých písemnostech a jak výslovně uznala ve svém vyjádření ze dne 3. září 2010 ke zprávě k jednání, uvést, že účast žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 představuje první účast žalobkyně na schůzce dotčené kartelové dohody. Mimoto je nutno uvést, že toto konstatování jasně vyplývá z prohlášení FC, tak jak jsou uvedena ve spisu Komise. Z uvedených prohlášení vyplývá, že protiprávní schůzka kartelové dohody ze dne 28. ledna 1998 byla srovnatelná s předchozími „s tím rozdílem, že se jí účastnila rovněž [žalobkyně]".

221 Zadruhé z bodů 182 až 186 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise vedle tohoto výslovného uznání žalobkyně její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 výslovně odkázala na další důkazy umožňující konstatovat uvedenou účast. Takto odkázala na poznámky S. (FC) vztahující se k uvedené schůzce, tak jak jsou reprodukovány na stranách 1159 a 1160 spisu Komise, a dále na prohlášení společnosti EKA.

222 Co se týče uvedených stran spisu obsahujících poznámky S. (FC), Tribunál konstatuje, že žalobkyně v odpověď na otázku, která jí byla položena na jednání, uvedla, že si již není jistá, zda se poznámky reprodukované na uvedených stranách spisu skutečně vztahují k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 a zda – pokud by tomu tak bylo – popisují schůzku, které se A. (Aragonesas) nezúčastnil.

223 V tomto ohledu zaprvé Tribunál podotýká, že především z bodu 24 odpovědi žalobkyně na oznámení námitek jasně vyplývá, že tato citovala v uvozovkách pasáže převzaté z poznámek S. (FC) a konkrétně pasáže vycházející z odrážek 14 až 22 a odrážek 24 až 32 uvedených poznámek. Mimoto stále v bodě 24 své odpovědi na oznámení námitek, žalobkyně výslovně označila bod 163 uvedeného oznámení jako přebírající znění poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998. A konečně Tribunál konstatuje, že v bodě 25 své odpovědi na oznámení námitek žalobkyně formuluje vyjádření k obsahu poznámek citovaných v bodě 163 uvedeného oznámení, ale nijak nezpochybňuje, že by se uvedené poznámky týkaly konverzace v průběhu protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, v přítomnosti A. (Aragonesas).

224 Zadruhé Tribunál konstatuje, že z druhého odstavce úvodu poznámek S. (FC) vztahujících se k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, tak jak je uveden v záhlaví strany 1159, vyplývá, že účast žalobkyně na této schůzce naplánovali S. (FC) a L. (Arkema France).

225 Zatřetí z poznámek S. (FC) učiněných v průběhu protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, tak jak jsou reprodukovány na stranách 1159 a 1160 spisu Komise, vyplývá – a není to zpochybněno žalobkyní v jejích písemnostech nebo na jednání – že se její jméno objevuje implicitně, ve tvaru zkratek „Arag." či „Ara", nebo nepřímo, prostřednictvím jména jejího zástupce A. (Aragonesas), v diskuzích, které proběhly mezi účastníky v průběhu uvedené schůzky.

226 V důsledku toho je třeba především mít za to, že poznámky S. (FC) uvedené na stranách 1159 a 1160 spisu Komise se vztahují na rozdíl od nynějšího tvrzení žalobkyně k protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, ohledně které přiznala, že se jí účastnila. Uvedené poznámky jsou tak časově blízké události, které se žalobkyně přímo zúčastnila.

227 Jelikož přiznání žalobkyně její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 doplňuje ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 217 výše poznámky S. (FC) a prohlášení společností EKA a FC k účasti žalobkyně na uvedené schůzce (viz body 214 a 215 výše), představuje toto přiznání, jakož i uvedené poznámky a prohlášení, důkazy dostatečně spolehlivé k tomu, aby mohly být právem namítány vůči žalobkyni.

K přesné a shodující se povaze souboru nepřímých důkazů uplatňovaného Komisí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání

228 Ve světle judikatury připomenuté v bodech 95 a 96 výše, jakož i předchozích závěrů týkajících se důkazů shromážděných Komisí a jejich důkazní hodnoty je třeba nyní celkově posoudit, zda soubor nepřímých důkazů uplatňovaný Komisí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání splňuje požadavky na přesnou a shodující se povahu umožňující založit pevné přesvědčení, že se žalobkyně dotčeného protiprávního jednání účastnila.

229 V prvé řadě Tribunál konstatuje, že stran protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, které se žalobkyně, jak uznala, účastnila, z poznámek S. (FC) i z prohlášení FC a společnosti EKA vyplývá, že si účastníci uvedené schůzky při této příležitosti vyměnili citlivé informace o svých aktivitách na území celého EHP a dále si vyjednali podíly na trhu a prodejní ceny.

230 V tomto ohledu zaprvé, jak Komise správně uvedla v bodech 183 až 186 odůvodnění napadeného rozhodnutí, účastníci podrobně přezkoumali trhy s chlorečnanem sodným ve Španělsku, ve Francii a v Portugalsku, přičemž se dotkli i svého postavení na belgickém trhu.

231 Pokud jde o uvedené trhy, z odrážek 9 až 32 poznámek S. (FC) tak především vyplývá, že si účastníci vyměnili údaje vztahující se k jejich objemům produkce, prodejním cenám a podílům na trhu, zejména co se týče roků 1996 a 1997. Žalobkyně zpochybňuje výši, která se jí týká, tak jak je uvedená v odrážkách 14 a 19 poznámek S. (FC), pokud jde o protiprávní schůzku ze dne 28. ledna 1998. Je však třeba konstatovat, že žalobkyně uznává, že se uvedené schůzky zúčastnila, dále nezpochybňuje předmět rozhovorů popsaných v odrážkách 9 až 28 uvedených poznámek, ani nezpochybňuje, že se účastnila diskuzí popsaných v odrážkách 14 a 19 uvedených poznámek, ale pouze výši údajů, jež se jí týkají, které jsou v nich uvedeny, a konečně nezpochybňuje ani to, jak je uvedeno v odrážce 21, že „[DŮVĚRNÉ]“ a v odrážce 22, „[DŮVĚRNÉ]“.

232 Dále, jak vyplývá z poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, z jeho prohlášení a z prohlášení společnosti EKA z roku 2003, účastníci, a jmenovitě žalobkyně, rovněž zahájili jednání o rozdělení podílů na trhu, či dokonce o stanovení cen. V odrážce 23 poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 je tak uvedeno, co se týče španělského trhu, že [DŮVĚRNÉ]. Stejně tak vyplývá z odrážek 29 a 30 uvedených poznámek S., co se týče tentokrát francouzského trhu, že [DŮVĚRNÉ].

233 V důsledku toho z těchto poznámek vyplývá, jak bylo potvrzeno v prohlášeních společností FC a EKA, že předmět protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 byl

protisoutěžní a že se jednání týkala několika trhů na území EHP. S ohledem na podstatnou účast žalobkyně na uvedené schůzce, a to zejména na vyjádření jejích požadavků ohledně objemů na španělském a francouzském trhu a potvrzení zachování jejích cen na posledně uvedeném trhu, proto tato nemůže tvrdit, že nebyla seznámena s protisoutěžním předmětem této schůzky nebo ho nebyla schopna rozpoznat. A konečně je třeba k účasti žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 konstatovat, že se jí zjevně účastnila s plným vědomím a dále že nic neumožňuje prokázat, že by se od protisoutěžního předmětu uvedené schůzky veřejně distancovala.

234 Zadruhé výše uvedená konstatování nelze zpochybnit tvrzením žalobkyně týkajícím se údajně částečné povahy její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998. V odpovědi na otázky položené Tribunálem na jednání ohledně účelu její účasti a její úplnou či částečnou povahu totiž žalobkyně neprokázala, že by její účast měla jiný cíl než u jiných účastníků uvedené schůzky, ani že se od obsahu této schůzky veřejně distancovala ani že nepředložila jakýkoliv důkaz, který by mohl s určitou mírou jistoty prokázat, že se této schůzky zúčastnila částečně, jak tvrdí.

235 Žalobkyně nanejvýš, co se týče údajně částečné povahy její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998, trvá na zcela neformální a velmi krátké povaze této schůzky, dovolává se znění druhého úvodního odstavce v záhlaví strany 1159 spisu a konečně na jednání tvrdila, že A. (Aragonesas), který zastupoval žalobkyni na této schůzce, schůzku opustil kvůli cestě do Madridu.

236 Co se týče neformální povahy protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, stačí uvést, jak vyplývá z konstatování uvedených v bodech 230 až 233 výše, že nezávisle na formě uvedené schůzky byl její předmět protisoutěžní a žalobkyně nemohla nebýt seznámena s uvedeným předmětem ani se zeměpisným rozsahem dotčeného protiprávního jednání.

237 Co se týče znění druhého úvodního odstavce, je třeba především uvést, jak připustila Komise na jednání, že uvedený odstavec nefiguroval v původních ručně psaných poznámkách S. (FC), ale byl jím doplněn při přepisu uvedených poznámek do angličtiny. Dále z uvedeného znění zjevně vyplývá, že S. v tomto druhém úvodním odstavci popsal obsah telefonního hovoru mezi S. (FC) a L. (Arkema France) ze dne 14. ledna 1998.

238 Z uvedených poznámek i z poznámek S. (FC) učiněných během tohoto telefonního hovoru ze dne 14. ledna 1998, které jsou uvedeny na straně 1147 spisu Komise, vyplývá, že S. (FC) a L. (Arkema France) při této příležitosti zmínili účast žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 a plánovali, že se tato účast omezí na rozhovory týkající se španělského, francouzského a portugalského trhu. Je však třeba konstatovat, že z poznámek S. (FC) ani z prohlášení společnosti EKA nevyplývá, že by účast žalobkyně byla skutečně částečná.

239 Tvrzení žalobkyně uvedené na jednání v odpověď na otázky položené Tribunálem, podle kterého A. (Aragonesas) protiprávní schůzku ze dne 28. ledna 1998 velmi rychle opustil, jelikož spěchal na letadlo, jímž se měl vrátit do Madridu, nemůže být zohledněno pro prokázání částečné povahy jeho účasti na uvedené schůzce. Jak totiž podotkla Komise na jednání – aniž by to bylo při stejné příležitosti žalobkyní zpochybněno – z písemných odpovědí žalobkyně na otázky Komise ohledně protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, které jsou uvedeny zejména na stranách 12 856 a 12 857

spisu Komise (viz příloha E.1), vyplývá, že žalobkyně výslovně uvedla, že z výpisu z bankovní karty A. (Aragonesas) vyplývá, že jmenovaný byl večer dne 28. ledna 1998 ubytovaný v Sheraton Hôtel v Bruselu, a dále z vysvětlivek na uvedeném výpisu, že zaprvé účelem jeho cesty do Bruselu bylo oficiální zasedání CEFIC v témže hotelu a že zadruhé se zúčastnil schůzky konané při příležitosti uvedeného oficiálního zasedání, jejíž den konání měl být totožný s dnem konání oficiálního zasedání. Žalobkyně tudíž nesprávně tvrdí, že A. (Aragonesas) toto zasedání opustil, aby se dostal letadlem ještě ten večer do Madridu.

240 A konečně žalobkyně stejně tak ve svých odpovědích na otázky položené Tribunálem nesprávně tvrdila, že z odrážky 40 poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 vyplývá, že A. (Aragonesas) se schůzky nezúčastnil. V této odrážce je uvedeno následující: „[DŮVĚRNÉ]". Tyto poznámky figurující v uvedené odrážce sice skutečně informují o hodnocení kapacit žalobkyně třetí osobou, avšak je třeba konstatovat, že neumožňují z toho vyvodit, že A. (Aragonesas) předtím schůzku opustil, a tím méně že jediný prvek předložený žalobkyní pro prokázání údajně částečné povahy její účasti, není zjevně skutkově podložen, jak je konstatováno v bodě 239 výše.

241 Proto je třeba argument žalobkyně, podle kterého byla její účast na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 částečná, odmítnout jako neopodstatněný.

242 Zatřetí, jelikož se žalobkyně zúčastnila celé protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, je nutno mít za to, že vzhledem k tomu, že účastníci uvedené schůzky si při této příležitosti a v závislosti na své přítomnosti na dotčených trzích vyměnili informace nejen o svých aktivitách mimo EHP [viz odrážky 1 až 7 a 33 až 38 poznámek S. (FC)

týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998)], ale rovněž na několika trzích uvnitř EHP, a sice v Belgii, Španělsku, Francii a Portugalsku [viz odrážky 9 až 32 poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998)], jakož i ve Finsku, Švédsku, Spojeném království a Norsku [viz odrážky 26 a 42 až 48 poznámek S. (FC) týkajících se protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998)], žalobkyně nemohla nevědět, jak tvrdila Komise zejména v bodě 347 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že kartelová dohoda, které se účastnila, pokrývá podstatnou část EHP.

243 Z úvah uvedených v prvé řadě výše vyplývá, že vzhledem k důkazům shromážděným Komisí ohledně obsahu rozhovorů během protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, kterých se žalobkyně účastnila, a dále k jejímu přiznání účasti na uvedené schůzce Komise právně dostačujícím způsobem prokázala účast žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998. Jak vyplývá z bodu 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 19 výše) – aniž to bylo zpochybněno v průběhu správního řízení nebo před Tribunálem – kontakty směřující k určení chování členů kartelové dohody na trhu před každoročním vyjednáváním smluv mezi producenty chlorečnanu sodného a jejich zákazníky obecně nabývaly na intenzitě na konci předchozího roku, či dokonce přetrvávaly až do začátku roku, kterého se vyjednávání týkala, je třeba mít za to, že prokázání účasti žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 dostačovalo k tomu, aby umožnilo Komisi dojít k závěru, že se žalobkyně účastnila kartelové dohody v průběhu roku 1998.

244 Ve druhé řadě, co se týče ostatních důkazů tvořících soubor nepřímých důkazů, a sice tří odkazů na žalobkyni uvedených v bodě 349 odůvodnění napadeného rozhodnutí a prohlášení společnosti EKA, je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 78 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kontakty mezi členy kartelové dohody probíhaly obecně na konci každého kalendářního roku, případně na začátku roku, jehož se jednání týkala, a dále jejich předmětem bylo rozdělení dotčených trhů na ročním základě. Z této úvahy, která žalobkyní nebyla zpochybněna, vyplývá, že ostatní důkazy tvořící soubor nepřímých důkazů se týkají jednorázových a vzájemně vzdálených kontaktů (a sice

telefonních hovorů ze dne 16. prosince 1996, 4. prosince 1998 a 9. prosince 1999 a schůzky ze dne 14. října 1997), které se mohly týkat různých let dotčeného protiprávního jednání (a sice, co se týče výše uvedených telefonních hovorů, let 1997, 1999 a 2000, případně, co se týče schůzky ze dne 14. října 1997, roku 1998).

245 Mimo skutečnost, že, jak bylo konstatováno v bodech 204, 212 a 213 výše, ostatní důkazy postrádají spolehlivost, a navzdory úvahám uvedeným v bodě 243 výše ohledně důkazů vztahujících se ke kalendářnímu roku 1998, tudíž mají tyto důkazy nadměrně rozptýlenou a útržkovitou povahu.

246 V důsledku toho je třeba s ohledem na judikaturu připomenutou v bodech 96 a 97 výše konstatovat, že soubor nepřímých důkazů uplatňovaný Komisí, posuzovaný globálně, není dostatečně přesný a shodující se a zejména neumožňuje odhalit shody okolností ani indicie, které by zakládaly pevné přesvědčení, případně i jen na základě dedukce, že se žalobkyně účastnila celého dotčeného protiprávního jednání, a sice od 16. prosince 1996 do 9. února 2000. Naopak je třeba mít za to, že Komise prokázala účast žalobkyně na kartelové dohodě pouze v kalendářním roce 1998.

247 Proto je třeba první části prvního žalobního důvodu vyhovět jako částečně opodstatněné v rozsahu, v němž se Komise dopustila pochybení, když došla v napadeném rozhodnutí k závěru, že se žalobkyně účastnila dotčeného protiprávního jednání mezi 16. prosincem 1996 a 27. lednem 1998 a dále mezi 1. lednem 1999 a 9. únorem 2000. Ve zbývající části je třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout.

248 Závěrem – a není třeba posuzovat opodstatněnost argumentů uvedených žalobkyní na podporu druhé části prvního žalobního důvodu vycházející z neexistence dostatečných důkazů o údajné účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání jakožto jediném a pokračujícím protiprávním jednání pokrývajícím celý EHP, jelikož uvedená část pozbyla svůj předmět – je třeba částečně vyhovět prvnímu žalobnímu důvodu uplatněnému žalobkyní v rozsahu, v jakém Komise došla k závěru, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání mezi 16. prosincem 1996 a 27. lednem 1998 a dále mezi 1. lednem 1999 a 9. únorem 2000. Ve zbývající části, tedy týkající se závěru Komise o účasti na protiprávním jednání mezi 28. lednem 1998 a 31. prosincem 1998, je třeba uvedený žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

249 Je tedy třeba částečně zrušit čl. 1 písm. g) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise zohlednila jako období účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání dobu mezi 16. prosincem 1996 a 27. lednem 1998 a dále mezi 1. lednem 1999 a 9. únorem 2000.

2. *Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávných právních a skutkových posouzení Komise ve fázi stanovení výše pokuty uložené žalobkyni*

a) Argumenty účastnic řízení

250 Žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávných právních a skutkových posouzení ve fázi stanovení výše pokuty, která jí byla uložena. Tento druhý žalobní důvod se dělí do tří částí, vycházejících z nepřiměřené a diskriminační povahy uložené pokuty, nesprávného stanovení doby trvání dotčeného protiprávního jednání a konečně nezohlednění polehčujících okolností týkajících se specificky žalobkyně.

251 Zaprvé, co se týče údajně nepřiměřené a diskriminační povahy pokuty, která jí byla uložena, žalobkyně tvrdí, že se Komise zaprvé dopustila nesprávného posouzení při určení závažnosti protiprávního jednání, kterého se dopustila, neboť na ni uplatnila tentýž stupeň závažnosti jako na vůdce, kterým bylo napadené rozhodnutí adresováno. Povaha protiprávního jednání žalobkyně totiž není srovnatelná s povahou protiprávního jednání, kterého se dopustili ostatní členové dotčené kartelové dohody. Komise tak nezohlednila skutečnost, že její účast na protiprávním jednání netrvala podle závěrů Komise déle než tři a půl roku, že se zeměpisně týkala pouze tří trhů na území zemí EHP, že její podíl na trhu dosahoval pouze 5 %, že se neúčastnila jediného a pokračujícího protiprávního jednání a že několik nepřímých důkazů ukazuje, že uváděné dohody ve skutečnosti neplnila.

252 Zadruhé, na základě týchž úvah, jaké jsou uvedeny v bodě 251 výše, Komise neměla do základní výše její pokuty zahrnout dodatečnou částku na základě bodu 25 pokynů z roku 2006, nebo přinejmenším dodatečnou částku totožnou se všemi ostatními adresáty napadeného rozhodnutí.

253 Proto zatřetí uplatněním stejné úrovně závažnosti protiprávního jednání žalobkyně a téže dodatečné částky, jaké byly uplatněny ve vztahu k ostatním účastníkům dotčené kartelové dohody při stanovení základní výše pokuty, která jim byla uložena, Komise nezohlednila zvláštní charakteristiky účasti žalobkyně na protiprávním jednání vzhledem k účasti ostatních účastníků. Porušila tudíž zásadu nediskriminace.

254 Zadruhé, co se týče údajného pochybení Komise při stanovení doby trvání dotčeného protiprávního jednání, žalobkyně znovu uplatňuje argumenty, které uvedla k témuž tématu v rámci prvního uplatněného žalobního důvodu. Doplňuje, aby za předpokladu, že by Tribunál dospěl k závěru o účasti žalobkyně na dotčené kartelové dohodě,

byl den počátku uvedené účasti určen s ohledem na den její první a jediné účasti na schůzce s jejími konkurenty, a sice protiprávní schůzkou ze dne 28. ledna 1998, a den ukončení uvedené účasti odpovídal prosinci 1998.

255 Zatřetí žalobkyně Komisi vytýká, že nezohlednila podle ustanovení bodu 2B pokynů z roku 2006 polehčující okolnosti v její prospěch, které odůvodňují snížení základní výše pokuty, která jí byla uložena.

256 Zejména z několika částí důkazů předložených společnostmi, které požádaly, aby mohly využít oznámení o spolupráci, vyplývá, že ve skutečnosti nedodržovala údajné dohody uzavřené vůdci kartelové dohody. Mimoto podotýká, že některé informace předložené uvedenými společnostmi týkající se úrovní cen a objemů připisovaných žalobkyni neodpovídají jejímu chování na trhu.

257 Komise všechny argumenty uvedené žalobkyní na podporu druhého žalobního důvodu zpochybňuje.

b) Závěry Tribunálu

258 *S* ohledem na závěry vyvozené v bodě 247 výše je třeba bez dalšího vyhovět jako opodstatněné druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z toho, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, pokud jde o stanovení doby trvání účasti žalobkyně na protiprávním jednání.

K porušení zásad proporcionality a nediskriminace ve fázi stanovení základní výše pokuty

259 Na základě první části druhého žalobního důvodu se žalobkyně dovolává porušení zásad proporcionality a nediskriminace ve fázi stanovení základní výše pokuty uložené žalobkyni, s ohledem na základní výše pokut uložených ostatním účastníkům dotčené kartelové dohody.

260 Zaprvé je třeba připomenout, že podle bodů 9 až 11 pokynů má postup použitý Komisí při stanovování pokut dva stupně. Komise nejprve určí základní částku pokuty pro každý podnik nebo sdružení podniků. Poté může tuto základní částku upravit směrem nahoru nebo dolů, a to s ohledem na přitěžující nebo polehčující okolnosti charakterizující účast každého z dotyčných podniků.

261 Co se týče konkrétně prvního stupně postupu při stanovování pokut, z bodů 13 až 25 pokynů z roku 2006 zejména vyplývá, že základní výše pokuty souvisí s podílem tržeb podniku za zboží nebo služby za poslední celý rok jeho účasti na protiprávním jednání, které mají přímou či nepřímou souvislost s protiprávním jednáním, v dotčené zeměpisné oblasti na území EHP a závisí na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo. Tento podíl tržeb odrážející stupeň závažnosti protiprávního jednání se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %, při zohlednění takových ukazatelů, jakými jsou povaha protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání a provádění či neprovádění protiprávního jednání. V bodě 23 pokynů z roku 2006 je upřesněno, že mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří samotnou svojí povahou horizontální dohody o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, které jsou obvykle tajné, takže podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se bude většinou blížit 30 %. A konečně podle ustanovení bodu 25 pokynů z roku 2006 bez ohledu na dobu účasti podniku na protiprávním jednání je nebo může být Komisí do základní výše pokuty zahrnuta dodatečná částka nebo „*entry right*“ (dále jen „dodatečná částka“), jejíž výše dosahuje 15 % až 25 %

hodnoty tržeb. Uvedená částka se použije v případě horizontálních dohod o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce za účelem odrazení podniků od účasti na takových dohodách. Může být Komisí použita i v případě jiných protiprávních jednání. Podle ustanovení téhož bodu 25 pokynů z roku 2006, podíl dodatečné částky, ať již v případě horizontálních dohod o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, nebo v jiných případech, ve kterých může být uložena, je stanoven s přihlédnutím k určitému počtu faktorů, mj. těch, které jsou uvedeny v bodě 22 týchž pokynů.

262 Ustanovení bodu 24 pokynů z roku 2006 uvádějí následující:

„Aby se řádně přihlédlo k trvání účasti jednotlivých podniků na protiprávním jednání, vynásobí se částka určená podle hodnoty tržeb (viz body 20 až 23) počtem let, během nichž se daný podnik na takovém jednání podílel. Období kratší než šest měsíců se bude počítat jako půl roku, období delší než šest měsíců, ale kratší než jeden rok, se bude počítat jako jeden celý rok."

263 Zadruhé v projednávaném případě žalobkyně Komisi v podstatě vytýká, přičemž vychází z několika jí se týkajících charakteristik, že stanovila základní výši její pokuty s použitím téhož koeficientu hodnocení závažnosti protiprávního jednání, tedy 19 %

(viz bod 521 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a dále téže dodatečné částky ve výši 19 % jaké byly použity v případě základní výše pokut uložených ostatním soutěžitelům (viz bod 523 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

264 V tomto ohledu je třeba uvést, že z napadeného rozhodnutí, jakož i z pokynů z roku 2006, jejichž zásady jsou v něm uplatněny, a konečně z judikatury vyplývá, že závažnost protiprávního jednání je v prvé řadě sice posuzována v závislosti na charakteristikách protiprávního jednání, jako je jeho povaha, kumulovaný podíl všech jeho účastníků na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání a jeho provádění či neprovádění, v druhé řadě je však toto posouzení upraveno v závislosti na přitěžujících nebo polehčujících okolnostech vlastních každému z podniků, které se účastnily protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 12. července 2001, Tate & Lyle a další v. Komise, T-202/98, T-204/98 a T-207/98, Recueil, s. II-2035, bod 109; ze dne 19. března 2003, CMA CGM a další v. Komise, T-213/00, Recueil, s. II-913, bod 401, a ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98, T-212/98 à T-214/98, Recueil, s. II-3275, bod 1530).

265 S ohledem na připomenutí provedená v bodech 261 a 264 výše má Komise v prvním stupni postupu stanovení pokuty určit základní výši pokuty ukládané každému z dotyčných podniků, a to s použitím prvního násobícího koeficientu odrážejícího závažnost protiprávního jednání na tržby za dotčené zboží nebo služby každého z nich na relevantním zeměpisném trhu, a případně druhého násobícího koeficientu, jehož účelem je odradit je od nové účasti na takových protiprávních jednáních. Jak přitom vyplývá z pokynů z roku 2006, každý z těchto dvou násobících koeficientů je stanoven s přihlédnutím k faktorům odrážejícím globální charakteristiky protiprávního jednání, tedy v rozsahu, v němž je toto jednání vyjádřením veškerých protisoutěžních jednání všech jeho účastníků.

266 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně proto není namístě při stanovení výše těchto dvou násobících koeficientů zohlednit specifické charakteristiky protiprávní jednání, kterého

se dopustil každý jednotlivý účastník. Toto konstatování je mimoto podepřeno samotným účelem druhého stupně postupu stanovení pokut, který se zase týká právě zohlednění přitěžujících nebo polehčujících okolností charakterizujících individuální protisoutěžní chování každého z účastníků dotčeného protiprávního jednání. Výklad kritérií pro stanovení obou násobících koeficientů, tak jak jsou zohledňovány v prvním stupni postupu při stanovování pokut, uplatněný žalobkyní je tak zjevně chybný, jelikož by znamenal, že by v obou stupních postupu stanovení pokut musely být zohledněny tytéž specifické charakteristiky každého účastníka.

267 V důsledku toho je účelem všech faktorů vyjmenovaných v bodě 22 pokynů z roku 2006 za účelem stanovení násobícího koeficientu „závažnost protiprávního jednání“ (bod 21 pokynů z roku 2006) a současně násobícího koeficientu „dodatečná částka“ (bod 25 pokynů z roku 2006) ohodnotit porušení unijních pravidel hospodářské soutěže ve svém celku.

268 V projednávaném případě Komise nejprve, jako faktor spojený s povahou protiprávního jednání, kterého se dopustili všichni soutěžitelé, v bodě 512 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že tito uzavřeli dohody o rozdělení trhů a stanovení cen, které představují nejzávažnější omezení hospodářské soutěže. Dále, co se týče faktoru spojeného s kumulovaným podílem všech dotyčných účastníků na trhu, Komise v bodě 513 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že uvedený podíl na trhu dosahuje 90 % v rámci EHP. Krom toho, co se týče faktoru spojeného se zeměpisným rozsahem protiprávního jednání, Komise v bodě 514 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomněla, že jeho účinky byly citelné na podstatné části území EHP. A konečně, co se týče faktoru spojeného s prováděním či neprováděním protiprávního jednání, Komise v bodě 515 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že přestože nebylo vždy dosaženo očekávaných výsledků, dohody byly obecně prováděny, a že uvedené provádění bylo v rámci kartelové dohody kontrolováno.

269 Mimoto je třeba uvést, že některé parametry stanovení základní výše pokuty použité již ve fázi prvního stupně postupu při stanovování pokut zohledňují specifickou individuální situaci každého dotyčného účastníka. Jedná se o oba objektivní parametry vztahující se k tržbám podniku za zboží nebo služby dosažené v přímé či nepřímé souvislosti s protiprávním jednáním v dotyčné zeměpisné oblasti na území EHP a dále k době trvání účasti každého podniku na dotčeném globálním protiprávním jednání. Jak vyplývá z ustanovení bodu 6 pokynů z roku 2006, kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním každého z dotčených podniků a doby trvání jejich účasti proto umožňují již v prvním stupni postupu stanovení pokuty promítnout hospodářský rozsah protiprávního jednání posuzovaného jako celek a současně relativní váhu každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání.

270 Zatřetí s ohledem na předchozí úvahy je třeba posoudit opodstatněnost výtek formulovaných žalobkyní, pokud jde o nezohlednění několika specifik charakterizujících její účast na dotčeném protiprávním jednání v prvním stupni postupu stanovení pokuty, která jí byla uložena.

271 V první řadě, co se týče doby trvání účasti žalobkyně na protiprávním jednání a její hospodářské váhy na dotyčném trhu vyjádřené podíly na trhu a přítomností pouze na trzích ve třech zemích EHP, je nutno konstatovat, že vynásobením tržeb za produkty dosažených žalobkyní v roce 1999 v EHP, a tudíž na těchto třech trzích v EHP, na kterých prodávala chlorečnan sodný, dobou trvání její účasti na dotčeném protiprávním jednání, tak jak bylo zohledněno Komisí v napadeném rozhodnutí podle ustanovení bodu 24 pokynů z roku 2006, a sice třemi a půl roky, Komise již v tomto prvním stupni postupu při stanovování pokut zohlednila váhu žalobkyně na protiprávním jednání posuzovaném ve svém celku, vyjádřenou podíly na trhu, přítomností na území EHP a dobou její účasti na protiprávním jednání. Navíc, s ohledem na závěry vyvozené

v bodě 247 výše bude třeba ve fázi přezkumu návrhu na změnu napadeného rozhodnutí zohlednit nesprávné posouzení Komise stanovení doby trvání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání.

272 V důsledku toho musí být žalobkyní uvedený argument, vycházející v podstatě z toho, že Komise v prvním stupni postupu stanovování pokuty, která jí byla uložena, nezohlednila váhu žalobkyně v protiprávním jednání posuzovaném ve svém celku, odmítnut jako neopodstatněný.

273 Ve druhé řadě, co se týče výtek formulovaných žalobkyní, pokud jde o skutečnost, že Komise ve fázi prvního stupně postupu stanovení pokuty nezohlednila, že se zúčastnila pouze jediného ze 72 protisoutěžních kontaktů a dále že neprováděla dohody uzavřené vůdci dotčené kartelové dohody, stačí s ohledem na úvahy uvedené v bodě 264 výše konstatovat, že z ustanovení pokynů z roku 2006 nevyplývá, že by byla Komise povinna v této první fázi postupu při stanovování pokut zohlednit takové poznatky týkající se specificky jednoho z původců porušování pravidel Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže. Takové poznatky jsou totiž Komisí zohledňovány až ve fázi druhého stupně uvedeného postupu jako přitěžující nebo polehčující okolnosti vlastní každému z podniků, které se účastnily protiprávního jednání. V důsledku toho je třeba uvedené výtky odmítnout jako irelevantní.

274 A konečně je třeba každopádně uvést, že jelikož Komise ve fázi stanovení základní výše každé pokuty použila tytéž násobící koeficienty na základě závažnosti protiprávního jednání a dodatečné částky pro všechny podniky, kterým bylo adresováno napadené rozhodnutí, tvrzení žalobkyně o údajném porušení zásady rovného zacházení se nezakládá na skutečnosti.

275 S ohledem na všechny předchozí úvahy je třeba odmítnout argumenty uvedené žalobkyní na podporu první části druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásad proporcionality a nediskriminace, jako částečně irelevantní a částečně neopodstatněné.

K polehčujícím okolnostem

276 Je třeba přezkoumat opodstatněnost třetí části druhého žalobního důvodu, vycházející z toho, že Komise nezohlednila polehčující okolnosti ve prospěch žalobkyně.

277 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že pokud se protiprávního jednání dopustilo více podniků, je třeba přezkoumat závažnost účasti každého z nich na protiprávním jednání (rozsudky Soudního dvora ze dne 16. prosince 1975, Suiker Unie a další v. Komise, 40/73 až 48/73, 50/73, 54/73 až 56/73, 111/73, 113/73 a 114/73, Recueil, s. 1663, bod 623, a Komise v. Anic Partecipazioni, bod 90 výše, bod 150) za účelem zjištění, zda v jejich případě existují přitěžující, nebo polehčující okolnosti (rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2003, Cheil Jedang v. Komise, T-220/00, Recueil, s. II-2473, bod 165).

278 Tento závěr je logickým důsledkem zásady personality trestů a sankcí, podle které lze podnik potrestat pouze za skutky, které jsou mu individuálně vytýkány, což je zásada použitelná na veškerá správní řízení, která mohou vést k uložení sankcí na základě pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže (rozsudek Cheil Jedang v. Komise, bod 277 výše, bod 185; co se týče přičítání pokuty, viz rozsudek Tribunálu ze dne

13. prosince 2001, Krupp Thyssen Stainless a Acciai speciali Terni v. Komise, T-45/98 a T-47/98, Recueil, s. II-3757, bod 63).

279 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že body 28 a 29 pokynů z roku 2006 stanoví upravení základní výše pokuty v závislosti na určitých přitěžujících a polehčujících okolnostech, které se týkají jednotlivých dotčených podniků.

280 Zejména bod 29 pokynů z roku 2006 zavádí demonstrativní seznam polehčujících okolností, které mohou za určitých okolností vést ke snížení základní výše pokuty.

281 Tento seznam sice již neodkazuje, mezi polehčujícími okolnostmi, které mohou být zohledněny, na pasivní roli podniku. Jak bylo připomenuto v bodě 280 výše, jelikož seznam zavedený v bodě 29 pokynů z roku 2006 není taxativní, nemůže být takový případ v zásadě odmítnut jako okolnost, která může vést ke snížení základní výše pokuty.

282 V projednávaném případě je třeba především připomenout, že Komise správně došla k závěru, že se žalobkyně účastnila protiprávního jednání mezi 28. lednem 1998 a 31. prosincem 1998.

283 Dále se žalobkyně v podstatě dovolává jako polehčující okolnosti, která může být zohledněna, svého postavení nevýznamného účastníka, a tudíž své pasivní role v rámci své účasti na protiprávním jednání, a toho, že ve skutečnosti protisoutěžní dohody uzavřené vůdci kartelové dohody neprováděla.

– K pasivní roli žalobkyně

284 Z judikatury vyplývá, že pasivní role podniku v protiprávním jednáním předpokládá zaujetí „rezervovaného postoje“ dotčeným podnikem, tedy neexistenci aktivní účasti při vypracování protisoutěžní dohody nebo protisoutěžních dohod (rozsudek Cheil Jedang v. Komise, bod 277 výše, bod 167).

285 Dále podle judikatury mezi skutečnostmi, které mohou ukazovat na pasivní roli podniku v kartelové dohodě, lze zohlednit výrazně sporadičtější účast podniku na schůzkách ve srovnání s běžnými účastníky kartelové dohody (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1998, BPB de Eendracht v. Komise, T-311/94, Recueil, s. II-1129, bod 343), jakož i jeho opožděný vstup na trh, který je předmětem protiprávního jednání bez ohledu na dobu trvání jeho účasti na něm (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. prosince 1985, Stichting Sigarettenindustrie a další v. Komise, 240/82 až 242/82, 261/82, 262/82, 268/82 a 269/82, Recueil, s. 3831, bod 100), nebo také existenci výslovných prohlášení učiněných v tomto smyslu zástupci ostatních podniků, které se účastnily protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. května 1998, Weig v. Komise, T-317/94, Recueil, s. II-1235, bod 264).

286 V projednávaném případě je třeba především uvést, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že mezi jednotlivými členy kartelové dohody probíhaly před protiprávní schůzkou ze dne 28. ledna 1998 i po ní kontakty bez účasti žalobkyně za účelem koordinování jejich vyjednávání na rok 1998, a to především stran španělského, portugalského a francouzského trhu.

287 V bodě 172 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak Komise zejména došla k závěru, že „[…] na konci roku 1997 EKA, Finnish Chemicals a Atochem přezkoumaly objemy svých prodejů a své podíly na trhu v Portugalsku, ve Španělsku a ve Francii. […]“. Stejně tak v bodech 177 až 180 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise informuje,

přičemž vychází z poznámek S. (FC), o obsahu čtyř telefonních hovorů v lednu, únoru a březnu 1998 mezi S. (EKA) a S. (FC) nebo mezi L. (Arkema France) a S. (FC), během nichž, jak Komise vyvodila v bodě 181 odůvodnění napadeného rozhodnutí, „[DŮVĚRNÉ]“ a dále „[DŮVĚRNÉ]“.

288 Nicméně Komise správně tvrdí, že během protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 si účastníci, mezi nimi i žalobkyně, vyměnili citlivé informace a každopádně se pokusili stanovit ceny produktů a rozdělit si mezi sebou podíly na jednotlivých trzích EHP, a že tudíž předmět uvedené schůzky představuje zvláště závažné omezení hospodářské soutěže.

289 Z napadeného rozhodnutí, jakož i z písemností ve spisu Komise totiž vyplývá, že co se týče roku 1998, rozhovory během protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998 hrály rozhodující roli v rámci jednání mezi členy kartelové dohody přítomnými na španělském, portugalském a francouzském trhu, mj. společností Aragonesas, pokud jde o rozdělení objemů jejich prodeje na uvedených trzích a pokud jde o jejich cenovou politiku na španělském a portugalském trhu.

290 Mimoto z poznámek S. vyplývá, že pokud by účast žalobkyně na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 představovala jakožto její první účast na schůzce kartelové dohody novou událost, nemění to nic na tom, že tato účast byla aktivní v tom smyslu, že A. (Aragonesas), jak vyplývá z konstatování uvedených v bodech 230 až 233 výše, do ní jasně zasáhl a nezanedbatelným a v každém případě s ostatními účastníky schůzky srovnatelným způsobem přispěl k vyjednáváním směřujícím ke vzniku protisoutěžních dohod týkajících se španělského, portugalského a francouzského trhu. Přestože se žalobkyně přímo nezúčastnila dalších kontaktů mezi členy kartelové

dohody ohledně roku 1998, je třeba konstatovat, že charakteristiky uvedené účasti nemohou zjevně ukazovat na jakkoliv pasivní roli, kterou by při této příležitosti žalobkyně zastávala.

291 Kromě toho je nutno uvést, že z písemností ve spise Komise, a dokonce ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá žádné výslovné prohlášení zástupců třetích podniků účastnících se protiprávního jednání, které by mohlo ukazovat na pasivní roli žalobkyně v rámci kartelové dohody během roku 1998.

292 Mimoto i za předpokladu že by se žalobkyně chtěla dovolávat polehčující okolnosti vyplývající ve smyslu judikatury uvedené v bodě 285 výše z pozdního vstupu jednoho z dotyčných podniků na trh, kterého se protiprávní jednání dotýkalo, takový argument by v projednávaném případě zjevně postrádal relevanci. Jak totiž bylo vyvozeno výše, účast žalobkyně na protiprávním jednání začala sice teprve dne 28. ledna 1998, avšak účast ostatních adresátů napadeného rozhodnutí sahala podle znění napadeného rozhodnutí do 21. září 1994, a naopak z písemností ve spise ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by vstoupila opožděně na trh s chlorečnanem sodným. Naopak z bodů 25 až 33 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Aragonesas tvořila při svém založení v roce 1992 součást chemické divize skupiny Uralita, do níž spadal i chlorečnan sodný.

293 Uplatnění předchozí rozhodovací praxe Komise společností Aragonesas také nemůže být přijato. Z ustálené judikatury totiž vyplývá, že Komise disponuje při stanovování výše pokut určitým prostorem pro uvážení za účelem usměrňování chování podniků ve smyslu dodržování pravidel hospodářské soutěže (rozsudky Tribunálu ze dne 6. dubna 1995, Martinelli v. Komise, T-150/89, Recueil, s. II-1165, bod 59, ze dne 11. prosince 1996, Van Megen Sports v. Komise, T-49/95, Recueil, s. II-1799, bod 53, a ze dne 21. října 1997, Deutsche Bahn v. Komise, T-229/94, Recueil, s. II-1689, bod 127). Skutečnost, že Komise v minulosti použila pokuty určité úrovně na určité typy protiprávních jednání, ji tedy nemůže zbavit možnosti zvýšit tuto úroveň

v mezích uvedených nařízením č. 1/2003, pokud je to nezbytné k zajištění uplatňování politiky Společenství v oblasti hospodářské soutěže (rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 1983, Musique Diffusion française a další v. Komise, C-100/80 až C-103/80, Recueil, s. 1825, bod 109, rozsudky Tribunálu ze dne 10. března 1992, Solvay v. Komise, T-12/89, Recueil, s. II-907, bod 309, a ze dne 14. května 1998, Europa Carton v. Komise, T-304/94, Recueil, s. II-869, bod 89). Účinné použití pravidel Společenství v oblasti hospodářské soutěže naopak vyžaduje, aby Komise mohla kdykoliv přizpůsobit úroveň pokut potřebám této politiky (výše uvedený rozsudek Musique Diffusion française a další v. Komise, bod 109, a rozsudek Tribunálu ze dne 20. března 2002, LR AF 1998 v. Komise, T-23/99, Recueil, s. II-1705, bod 237).

294 Každopádně je třeba připomenout, že v projednávaném případě a na rozdíl od jiných podniků označených žalobkyní jako, podle ní, možní účastníci kartelové dohody, žalobkyně výslovně uznala, že se zúčastnila protiprávní schůzky ze dne 28. ledna 1998, a nepředložila žádný důkaz o distancování se od jejího protisoutěžního předmětu.

295 V důsledku toho je třeba odmítnout argument žalobkyně vycházející z toho, že jako nevýznamná účastnice hrála během roku 1998 v rámci kartelové dohody pasivní roli.

– K neprovádění dohod

296 Je třeba ověřit, zda jsou okolnosti předkládané žalobkyní takové povahy, aby prokázaly, že se během období, kdy se k protiprávním dohodám připojila, tedy v období mezi 28. lednem 1998 a 31. prosincem 1998, skutečně zdržela jejich uplatňování přijetím soutěžního jednání na trhu (v tomto smyslu viz rozsudky Cimenteries CBR a další

v. Komise, bod 103 výše, body 4872 až 4874, a Cheil Jedang v. Komise, bod 277 výše, bod 192).

297 Podle ustálené judikatury skutečnost, že se podnik, jehož účast na jednání ve vzájemné shodě s jeho konkurenty v oblasti cen je prokázána, na trhu nechoval způsobem dohodnutým se svými konkurenty, není nutně prvkem, který musí být při určování částky pokuty, jež má být uložena, zohledněn jakožto polehčující okolnost. Podnik, který na trhu navzdory jednání ve vzájemné shodě se svými konkurenty sleduje politiku více či méně odchylnou od dohodnuté politiky, totiž jednoduše může mít v úmyslu využít kartelovou dohodu ve svůj prospěch (rozsudky Tribunálu ze dne 14. května 1998, Cascades v. Komise, T-308/94, Recueil, s. II-925, bod 230, a Cheil Jedang v. Komise, bod 277 výše, bod 190).

298 V projednávaném případě stačí uvést, že poznatky předložené žalobkyní neumožňují mít za to, že její skutečné chování na trhu mohlo být v rozporu s protisoutěžními účinky konstatovaného protiprávního jednání. Žalobkyně na podporu tohoto žalobního bodu tvrdí zejména to, že z několika pasáží prohlášení společností, které požádaly, aby mohly využít oznámení o spolupráci, vyplývá, že žalobkyně ve skutečnosti uváděné dohody uzavřené mezi hlavními hráči na trhu nedodržovala.

299 Jediná pasáž z těchto prohlášení uváděná žalobkyní, která by mohla informovat o obsahu kontaktu, který by mohl být účinný, pokud jde o rok 1998, přitom vychází z prohlášení společnosti EKA z roku 2006 a týká se schůzky v Turku ze dne 14. října 1997 mezi společností EKA a FC, v průběhu které bylo mezi účastnicemi smluveno „[DŮVĚRNÉ]“. Jak však již bylo konstatováno v bodech 209 až 213 výše, ze znění toto prohlášení vyplývá pouze to, že se EKA a FC dohodly na sledování reakcí ostatních soutěžitelů v případě zvýšení svých cen a dále že nelze vyloučit, na základě jednání

účastníků konkurenčního trhu, že pokud by jeden z nich měl na základě pronikání konkurenta na uvedený trh ztratit podíly na trhu, bylo by přirozené, kdyby se pokusil nalézt zákazníky na sousedních trzích.

300 Mimoto je nutno konstatovat, že žalobkyně ve svých písemnostech výslovně sdělila, jak bylo uvedeno v bodě 254 výše, že pokud by měl Tribunál dojít k závěru, že se kartelové dohody účastnila, její účast by mohla začít teprve dne 28. ledna 1998 a skončila by v prosinci 1998. Tribunálu však nepředložila jakýkoliv důkaz, který by mohl prokázat, že se v období mezi 28. lednem 1998 a 31. prosincem 1998 skutečně zdržela jejího uplatňování přijetím soutěžního jednání na trhu. Jediné poznatky předložené za tímto účelem žalobkyní se týkají pouze objemů prodeje jejím zákazníkům ve Francii, v Portugalsku a ve Španělsku v roce 1999 a 2000 a jejích cen uplatňovaných vůči jednotlivým zákazníkům ve Španělsku a v Portugalsku v téže době.

301 Je tudíž třeba odmítnout argument vycházející z neprovádění dohod během období, ve kterém se žalobkyně účastnila protiprávního jednání.

302 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že je třeba částečně vyhovět druhému žalobnímu důvodu v rozsahu, v němž je nesprávně určena doba trvání protiprávního jednání žalobkyně, tak jak byla zohledněna Komisí při stanovení pokuty, která jí byla uložena. Ve zbývající části je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

303 V důsledku toho je třeba částečně vyhovět návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž Komise dochází v článku 1 k závěru o účasti žalobkyně na protiprávním jednání mezi 16. prosincem 1996 a 27. lednem 1998 a mezi 1. lednem 1999 a 9. únorem 2000 a v článku 2 stanovuje výši pokuty na 9 900 000 eur.

B – *K návrhu na změnu článků 1 a 2 napadeného rozhodnutí*

1. *Argumenty účastnic řízení*

304 Ve svém druhém bodě návrhových žádání žalobkyně podpůrně navrhuje, aby Tribunál, pokud nevyhoví návrhu na zrušení v plném rozsahu, změnil články 1 a 2 napadeného rozhodnutí a podstatně snížil výši pokuty, která jí byla uložena.

305 Komise se staví proti návrhům žalobkyně.

2. *Závěry Tribunálu*

306 Z judikatury vyplývá, že skutečnost, že přezkum žalobních důvodů uplatněných proti legalitě rozhodnutí Komise ukládajícího pokutu za porušení unijních pravidel hospodářské soutěže odhalil protiprávnost, nezbavuje Tribunál povinnosti přezkoumat, zda v závislosti na důsledcích uvedené protiprávnosti a na základě svého soudního přezkumu v plné jurisdikci musí napadené rozhodnutí změnit (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Archer Daniels Midland v. Komise, T-59/02, Sb. rozh. s. II-3627, bod 443).

307 S ohledem na protiprávnost konstatovanou ohledně doby trvání účasti žalobkyně na dotčené kartelové dohodě, a tudíž na závěry vyvozené Tribunálem v bodě 303 výše,

co se týče částečného zrušení napadeného rozhodnutí, ohledně nichž přísluší Komisi vyvodit z nich veškeré důsledky v rámci výkonu tohoto rozsudku, není v projednávaném případě namístě vyhovět návrhovým žádáním směřujícím ke změně napadeného rozhodnutí předloženým žalobkyní.

308 V důsledku toho není namístě, aby v projednávaném případě Tribunál vykonal soudní přezkum v plné jurisdikci a změnil čl. 2 písm. f) napadeného rozhodnutí.

K nákladům řízení

309 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu může Tribunál rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.

310 Jelikož v projednávaném případě žalobkyně dosáhla částečného zrušení napadeného rozhodnutí, které se blíží rozsahu zrušení, jaký požadovala v rámci své žaloby, je třeba dojít k závěru, že uvedené žalobě Tribunál z významné části vyhověl.

311 S ohledem na okolnosti projednávaného případu je proto třeba rozhodnout, že Komise nahradí dvě třetiny nákladů řízení žalobkyně a ponese polovinu vlastních nákladů řízení. Žalobkyně pak ponese třetinu vlastních nákladů řízení a nahradí polovinu nákladů řízení Komise.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (druhý senát)

rozhodl takto:

1) **Článek 1 písm. g) rozhodnutí Komise K (2008) 2626 v konečném znění ze dne 11. června 2008 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/38.695 – Chlorečnan sodný) se zrušuje v rozsahu, v němž Komise Evropských společenství konstatovala protiprávní jednání společnosti Aragonesas Industrias y Energía, SAU v obdobích mezi 16. prosincem 1996 a 27. lednem 1998 a mezi 1. lednem 1999 a 9. únorem 2000.**

2) **Článek 2 písm. f) rozhodnutí K (2008) 2626 v konečném znění se zrušuje v rozsahu, v němž stanovuje výši pokuty na 9 900 000 eur.**

3) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

4) **Aragonesas Industrias y Energía ponese třetinu vlastních nákladů řízení a ukládá se jí rovněž náhrada poloviny nákladů řízení vynaložených Komisí.**

5) Komise ponese polovinu vlastních nákladů řízení a ukládá se jí rovněž náhrada dvou třetin nákladů řízení vynaložených společností Aragonesas Industrias y Energía.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. října 2011.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu ..... II - 7593

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení ..... II - 7604

Právní otázky ..... II - 7605

A – K návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí ..... II - 7605

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného právního posouzení a nesprávného posouzení skutkového stavu vzniklých tím, že Komise vzala v úvahu účast žalobkyně na protiprávním jednání mezi 16. prosincem 1996 a 9. únorem 2000 ..... II - 7606

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 7606

b) Závěry Tribunálu ..... II - 7622

Obecné úvahy ohledně dokazování ..... II - 7623

Důkazy použité v napadeném rozhodnutí, co se týče účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání ..... II - 7628

– Úvodní poznámky ..... II - 7628

– Důkazy původně použité Komisí v napadeném rozhodnutí v předběžné fázi správního řízení ..... II - 7632

– Důkazy výslovně použité Komisí v napadeném rozhodnutí po skončení kontradiktorní fáze správního řízení ..... II - 7632

– Výklad bodu 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí .... II - 7634

– Závěry ohledně označení důkazů použitých proti žalobkyni na základě její údajné účasti na dotčeném protiprávním jednání ..... II - 7645

K důkazní hodnotě důkazů použitých proti žalobkyni ..... II - 7651

– Ohledně písemných důkazů časově blízkých přímé účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání ..... II - 7651

– Ohledně prohlášení společností FC a EKA ..... II - 7660

– Ohledně přiznání žalobkyně její účasti na protiprávní schůzce ze dne 28. ledna 1998 ..... II - 7664

K přesné a shodující se povaze souboru nepřímých důkazů uplatňovaného Komisí pro prokázání účasti žalobkyně na dotčeném protiprávním jednání ..... II - 7667

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávných právních a skutkových posouzení Komise ve fázi stanovení výše pokuty uložené žalobkyni ..... II - 7674

a) Argumenty účastnic řízení ..... II - 7674

b) Závěry Tribunálu ..... II - 7676

K porušení zásad proporcionality a nediskriminace ve fázi stanovení základní výše pokuty ..... II - 7677

K polehčujícím okolnostem ..... II - 7683

– K pasivní roli žalobkyně ..... II - 7685

– K neprovádění dohod ..... II - 7688

B – K návrhu na změnu článků 1 a 2 napadeného rozhodnutí ..... II - 7691

1. Argumenty účastnic řízení ..... II - 7691

2. Závěry Tribunálu ..... II - 7691

K nákladům řízení ..... II - 7692